

Univerzita Hradec Králové

zpravodaj UNK / zima 2016

ZE ŽIVOTA UNIVERZITY

Absolventi, park a koncerty – takový byl druhý Den univerzity! / Filozofická fakulta oslavila desáté výročí svého založení / Univerzita svítla do noci – vědou! / Předseda české dolní sněmovny řešil se studenty filozofické fakulty migraci i terorismus / Kontrolní den s premiérem / Secesní památka opět ozdobou univerzity i města / FIM vylepšuje podmínky pro studium i výzkum / Prázdniny trávili na FIMce a nelitovali / Den boje za svobodu důstojný i veselý / Exempla trahunt / Skvělá kulisa, tvrdá řež a tři obraty. Hokejový pohár zůstává v Hradci! / Benefiční koncert univerzitního komorního orchestru / Hranice krajky / Soutěž eLearning 2015 popatnácté / Jednomu to neublíží, druhému prospěje

NA MEZINÁRODNÍ SCÉNĚ

Pocta Kapverdským sokolům / Přijede zase František Kuřina?

ROZHOVOR

Takový normální doktorand FIM UHK / Osobnost zcela nevšední

DIÁŘ

Noví docenti a profesori

GENERÁLNÍ PARTNER

Vymysleli jste soutěž o výhodné podmínky služeb České spořitelny

Absolventi, park a koncerty – takový byl druhý Den univerzity!

Ondřej Tikovský, Věra Palánová a Lenka Kašparová,
redakce Zpravodaje UHK

Dva roky univerzita připravovala reprízu setkání svých absolventů, které poprvé uskutečnila v roce 2013 a jež se tehdy jevilo jako velmi povzbudivý začátek nové etapy vztahů s někdejšími studenty, jichž lze za více než pět desetiletí napočítat přes třicet tisíc. Na sobotu 12. září 2015 proto opět připravila nejen akademický program pro všechny, kteří si chtěli připomenout neopakovatelnou atmosféru světa studentů a jejich učitelů v kulisách poslucháren či laboratoří, ale i ambiciózní koncertní program pokrývající dobrých deset hodin hudební produkce a nadto ještě slavnostní otevření studentského parku.

Začněme naše ohlédnutí třeba právě u něj! I přes přírodě nepříznivé podmínky letošního spalujícího léta bylo všem přítomným zřejmé, že esplanáda bez vegetace tvořící vstup

do našeho kampusu, která po léta rozpačitě čekala na časově blíže neurčené budoucí využití a jež rozhodně nelákala ke spočinutí, ani nevytvářela živnou podnož možné student-

ské scény, se proměnila v nápaditý prostor s řadou svěžích prvků, které společně obohacují a esteticky pozdvihují kampus Na Soutoku. Každého příchozího zaujme již monumentální nápis s názvem univerzity, který spolu se závorkami prostor a svět univerzity jednoznačně a hrdě vymezuje a definuje. Tyto prvky jsou navíc vyvedeny ze záměrně zoxidovaného materiálu, který svým až naoranžovělým povrchem vytváří barevný kontrast k okolní zeleni a vnáší do architektury kampusu prvek zcela soudobý. Univerzitní logo hovorově a trefně zvané závorkami je dle návrhu autora MgA. Jiřího Tomana rozděleno na dva obelisky lemující počátek a cíl vstupní cesty směřující k Objektu společné výuky. Vytvářejí tak diptych s proměnnou časů připomínající studentovu cestu univerzitou. O životaschopnosti tohoto konceptu svědčí mj. ten fakt, že již od podzimních promócí jsou „závorky“ i nápis oblíbeným místem, kde se fotografují právě promovaní absolventi se svými blízkými. S trochou nadsázky bychom mohli říci, že univerzita tak konečně našla totem svého kmene.

Park vybudovaný z prostředků přidělených univerzitě na základě Institucionálního rozvojového plánu otevřel rektor univerzity profesor Josef Hynek spolu s architektem úpravy prostoru Ing. arch. Miroslavem Gebasem a náměstkem primátora města Hradec Králové dr. Jindřichem Vedlichem. Účast třetího ze jmenovaných byla více než formální, a to hned ze tří hledisek. Nový studentský park totiž významně kultivuje rozsáhlý prostor v blízkosti středu Hradce Králové a bude nepochybně sloužit i obyvatelům krajské metropole. Navíc je náměstek Vedlich absolventem univerzity a také vysokoškolským pedagogem v Ústavu sociální práce UHK.

Spolu s děkany fakult a ředitelkou vysokoškolského ústavu vztyčili prof. Hynek a dr. Vedlich vlajky českého státu, univerzity a jejich pěti součástí, a to v novém vlajkovišti vytvářejícím čestný vstup do univerzitního areálu. A hovoříme-li o parku, nemohla chybět ani výsadba památných dřevin, jíž se ujali akademičtí funkcionáři a předseda Správní rady UHK Ing. Oldřich Vlasák a rovněž zástupci mladé vědecké generace z řad akademiků. Po přibližně deset let mladé lípě vsazené v našem areálu někdejší vyslancem Evropské unie Ramiro Cibrianem tak přibýly další stromy, jež budou v dalších – věrme početných – desetiletích připomínat následujícím generacím osobnosti spojené s královéhradeckou univerzitou. Je naším přáním, aby spolu s plynoucím časem studentská nápaditost vnesla do parku další příběhy. Ostatně terén, jež architekt Gebas modeloval inspirován norským uměním práce s krajinou, jak je poznal při cestách za manželkou pobývajících na studijní stáži v Oslo, vytváří řadu podnětných zákoutí, která mají povzbudit k aktivnímu odpočinku, hře, studiu i snění.

A pak již následoval proud hudební zábavy, o niž se na pódiu vprostřed jakéhosi malého festivalového městečka postaraly skupiny Kantoři, Memphis, The Atavist, Abraxas a Progres 2. Jejich hudební produkce vrcholící až o desáté hodině večerní

přilákala především skalní fanoušky a kolemjdoucí z řad občanů města, kteří tak mohli poznat univerzitní prostředí v docela nevědění podobě a dle nadšeného výrazu v jejich tvářích doloženého i fotografiemi si Univerzitu Hradec Králové spojit s veskrze pozitivní a výraznou emocí. Ostatně posuďte sami prostřednictvím obrazového doprovodu článku.

A ještě jeden moment zasluhuje zaznamenání. Den univerzity nabídl jako exkluzivní bod programu komentované prohlídky univerzity s rektorem, děkany fakult či ředitelkou vysokoškolského ústavu, kteří

se v pravidelných intervalech střídali v roli průvodců. Přestože skupinky zájemců mohly být s ohledem na potenciál školy početnější, ti, kteří se k nám vydali, rozhodně nelitovali. Kupříkladu dle vyjádření absolventky Mgr. Kateřiny Doubravské škola působila progresivně a otevřeně. A zavítali k nám dokonce rodiče studenta nastupujícího do prvního ročníku, aby společně poznali školu, kterou si spojují se synovou budoucností. Kdo si přeje větší důkaz, že péče o vztahy s veřejností má smysl?

Dopřejme si ještě pohled na setkání absolventů očima pracovníků našich aktivních fakult!

FF nabídla exhibici akademických celebrit

Den univerzity se z pohledu filozofické fakulty stal svátkem, při kterém se na hradecké alma mater sešli nejen absolventi, ale i její studenti a vyučující, aby společně strávili příjemný den zpestřený v případě „fildy“ především přednáškami „matadorů“ jejího akademického sboru. K vidění byla také výstava fotografií ze studijních cest studentů politologie do Latinské Ameriky a Afriky.

První z trojlístku prestižních přednášek prezentoval doc. Jaromír Kovár-

ník z Katedry archeologie FF UHK, který se zaměřil na monumentální pravěké stavby ve východních Čechách, takzvané rondely, jež při odborných praxích pomáhal odhalovat nejen absolvent. Historickou přípravu na Letní olympijské hry v roce 2016 v Brazílii zahájil doc. Jan Klíma z Katedry politologie FF UHK svou přednáškou o vývoji „portugalské Ameriky“. Příznačně v roce výročí úmrtí mistra Jana Husa se husitství ve východních Čechách věnoval prof. František Musil, který je ikonou hradeckého historického ústavu.

Absolventi „fildy“ se sešli v prostorách pro ně speciálně rezervovaných, aby se následně mohli odebrat na „Tour de UHK“ přímo pod vedením současné děkanky Pavlíny Springerové.

Je to veletrh splněných přání a smysluplnosti naší práce

Organizační tým Fakulty informatiky a managementu UHK připravil blok tří přednášek. Nejdříve vystoupil zkušený cestovatel a neobyčejný vypravěč doc. Jiří Štyrský z Katedry rekreologie a cestovního ruchu FIM s přednáškou *Co nám cestovní ruch dal a vzal a jak nás ovlivňuje? Že pan docent nezklamal, potvrzují slova absolventa Ladislava Kalouse, uvedená v pamětní knize FIM: „Nevěděl jsem, co je to skutečné cestování, dokud jsem nepoznal docenta Štyrského.“* Následovala přednáška *7 let poté – co nám FIM dala* našich úspěšných absolventů Pavla Čejky (Sales Supervisor Central Europe, Electronics&Energy Business Group at 3M) a Břetislava Stromka (Global Campaigns Manager at Socialbakers). Přednáškový blok uzavřel prof. Antonín Slabý, pamětník, který stál u zrodu FIM i Univerzity Hradec Králové a jenž s humorem sobě vlastním pohovořil na téma *Kam směřují proměny UHK a FIM UHK za posledních 15 let.*

V rámci doprovodného programu si v atriu budovy FIM akademičtí pracovníci zavzpomínali se svými absolventy nad šálkem kávy a čaje. Docentka Hana Mohelská říká: *„Bylo to pohodové setkání. Ráda jsem slyšela, jak žijí, pra-*

cují a co jim naše fakulta dala. V reálném životě stojí nohama pevně na zemi a jsou odpovědní k práci, rodině a svému okolí. Slušní lidé s vlastním názorem, s invencí a chutí do života. Co víc si může fakulta od svých absolventů přát? S trochou nadšázky – je to veletrh splněných přání a smysluplnosti naší práce.“

Díky tabulové prezentaci kateder zájemci mohli zhlédnout i doklady o vývoji fakulty za posledních 20 let. Rozdávalo se pamětní razítko, nejčastěji do indexů, a kdo měl zájem, mohl vyjádřit svůj vztah k akci či fakultě samotné svým vzkazem do pamětní knihy FIM. *„Byl to nejlepší start všeho! Neměnil bych! Díky lektorům, spolužákům a všem Hradečákům. Držím palce, ať Fakulta roku 2015 zůstane skvělá i dál!“* píše například absolvent Pavel Čejka a absolventka Markéta Bočková také nešetří chválou: *„Studium na FIM bylo krásnou částí mého života.“*

Nezapomněli jsme ani na menší návštěvníky. Pro ně byla připravena hrací zóna s deskovými hrami a výprava *S algoritmem za pokladem*. Sportovněji založení hosté si užili sportovních hrátek v parku před budovou OSV, které pro ně připravili členové Katedry rekreologie a cestovního ruchu FIM.

Chcete být příště také s námi? Spojte se s fakultními koordinátory vztahů s absolventy pomocí kontaktů na webových stránkách www.uhk.cz!

Filozofická fakulta oslavila desáté výročí svého založení

Lenka Kašparová, děkanát FF UHK

Stylově v Archeoparku pravěku ve Vřestarech, za zvuku afrických bubnů a při světle plamene kahanu na výrobu pečeti oslavila Filozofická fakulta Univerzity Hradec Králové desáté výročí své existence.

Akce se zúčastnila stovka hostů z fakulty, vedení univerzity i spřátelených institucí či firem.

Po uvítání děkankou a proděkany FF UHK si mohli návštěvníci pravěkého areálu užít pestrý program. Byla vyhlášena paleolympiáda v hodu oštěpem na slaměného mamuta, koncertovali afričtí bubeníci a nechyběla ani tvorba pečeti či politologická výstava. Kdo měl zájem, mohl využít též jedinečné příležitosti nechat se provést vnitřními prostory expozice přímo vedoucím Katedry archeologie FF UHK doc. Radomírem Tichým.

Vrcholem večera bylo slavnostní ocenění současných i bývalých zaměstnanců, kteří se zasloužili o vznik, rozkvet a mezinárodní věhlas fakulty. Ocenění prof. Vladimír Wolf, prof. Bohumil Vybíral a doc. Jan Klíma si odnesli skleněnou pamětní plaketu a pergamen s osobním dopisem paní děkanky. Následovalo divadelní představení *Caveman*, které se svým názvem do pravěkého archeoparku výborně hodilo.

Všichni příznivci hradecké „fildy“ tak své fakultě popřáli hodně úspěchů do dalších let, skvělé vědecké výsledky i přízeň kvalitních studentů.

Univerzita svítila do noci – vědou!

Ondřej Tikovský, Věra Palánová a Lenka Kašparová, redakce Zpravodaje UHK

Když se daří, tak se daří! Takto jednoznačně lze shrnout zkušenost s druhým ročníkem královéhradecké univerzitní účasti v celoevropské kampani Noc vědců. Připomeňme, že jejím smyslem je otevřít výzkumné instituce široké veřejnosti a názorně doložit, že věda je věc užitečná, vědci nejsou vzdor stereotypu nepraktickými podivnými uzavřenými ve svém nepochopitelném, ba bizarním světě, a že bádání může být dokonce dobrodružstvím a zábavou.

Téma letošního ročníku „Budiž světlo!“ se skvěle hodí k popisu atmosféry, jež panovala na univerzitě o páteční noci 26. září 2015. Okna svítící do podzimní noci, stovky návštěvníků korzujících v našem areálu a tu se sklenkou v ruce, jindy zase s kávou mířících do poslucháren, v nichž se odehrával odborný program. A především děti a jejich zářící oči!

Od camery obscury představené ve stánku generálního partnera univerzity České spořitelny, přes nejrůznější důmyslné stavebnice, po pokusy, to vše byly doslova magenty pro nejmladší návštěvníky, z nichž mnozí opouštěli univerzitu až v pokročilou večerní hodinu. Noci vědců se v Hradci Králové zjevně daří a je zřejmé, že se již natrvalo zabydlela v našem kalendáři velkých podniků pro veřejnost. Bádáme a bavíme se, pro vás i s vámi.

Jako obvykle nabízíme okénka našich aktivních fakult.

Cesty v čase i mezi kontinenty

Na nočním vědeckém programu Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové se podílela všechna pracoviště, a tak si mohli návštěvníci rozšířit své obzory ve všemožných historických i společenskovědních disciplínách. Lákadlem pro ty nejmenší byly především ukázky boje pikenýrů z třicetileté války, kterých se děti s píkami v rukou, přilbami na hlavách a v brnění čile účastnily.

Z Evropy první poloviny 17. století rovnou na „černý kontinent“ se mohli zájemci v mžiku přesunout díky bubnické show Afričanů spolupracujících s afrikanisty z katedry politologie.

Připravit se na komunikaci s hudebníky mohli při strašidelných jazykových hrátkách. Až do středověku byli přeneseni ti, kteří navštívili písářskou dílnu katedry pomocných věd historických a archivnictví, aby rozluštili dobové písmo a vytvořili si vlastní pečeť z vosku.

V učebnách mezitím zazněla plejáda přednášek související s tématem

tohoto ročníku Noci vědců, tedy světlem. Filozofové řešili problém se světlem osvícenství, na osvícené prezidenty Latinské Ameriky se zaměřila přímo děkanka hradecké „fildy“, na korupci v Africe si posvětili návštěvníci přednášky vedoucího katedry politologie. Návštěvníci mohli z pohodlí přednáškové místnosti prozkoumat Hradec známý i neznámý a následně život v „salonu

republiky“ zhodnotit v sociologické anketě. Velkou část programu filozofické fakulty opanovali archeologové, kteří představili keltské zbraně, techniku výroby pravěké keramiky, zmínky o pravěké architektuře v české literatuře a zavítali i do výcho-dočeských šlechtických sídel.

Noční kouzlení s vědou

I letošní ročník Noci vědců potvrdil velký zájem široké veřejnosti, a to napříč všemi věkovými kategoriemi. FIMka se snažila zaujmout svým programem věnovaným optické neviditelnosti, přenosu energie na dálku pomocí světla či světlu ve virtuální realitě a počítačové grafice. Na přípravě se nejvíce podílely týmy z katedry informatiky a kvantitativních metod a katedry informačních technologií složené nejen z pedagogů, ale také studentů a doktorandů.

Noc vědců očima účastníka a zároveň spolutvůrce programu, studenta oboru Aplikovaná informatika Bc. Víta Joudy:

„Na letošní Noc vědců jsme pod vedením pana doktora Vaňka a Ježka spolu s mým kolegou Honzou Tobolou připravili prezentaci využití kombinace hloubkové a barevné kamery obsažené v herním zařízení Microsoft Kinect pro vyřezávání osoby z pozadí v jedné

scéně a její následné zasazení do druhé scény tak, aby se mohly vzájemně prolínat na základě vzdálenosti od kamery. Pro diváky byla na chodbě umístěna obrazovka spolu s prvním Kinect senzorem, který snímá video z chodby a odesílá jej přes síť do „skryté“ místnosti, kde byla umístěna druhá kombinace obrazovky a senzoru. V této místnosti se ukrývala slečna figurantka, která tak viděla dění na chodbě. Jakmile vstoupila do zorného pole senzoru, byla vystřižena z pozadí a zasazena do scény z chodby. Vznikl tak jakýsi dojem ducha, který se libovolně objevoval ve scéně a dokonce mohl procházet skrze diváky a předměty. Takto složený obraz byl pak opět odeslán do obrazovky pro diváky.

Těší mě, že jsme návštěvníky opravdu zaujali. Především děti se k nám vracely a později se sly podívat i do zákulisí, aby si vyzkoušely, jaké je „být duchem“. Ale bavilo to i starší publikum včetně nás samotných. Nejvtipnější momenty vznikaly, jakmile jsme do scény zapojili virtuální židle, házeli průchozí předměty apod. Když jsme program připravovali, měl jsem pochybnosti. Říkal jsem si, že by to chtělo lepší kamery, že rozlišení není nejlepší a podobně. Ale byly to zbytečné obavy a výsledný dojem rozhodně stál za těch několik dní příprav.

Celková atmosféra v budově A byla výborná. Moc se mi líbil živý hudební doprovod. Všechny ukázky, které jsem měl možnost zhlédnout, byly zajímavé i poučné zároveň. Potěšil a překvapil mě velký zájem lidí, kteří přicházeli až do pozdních nočních hodin.“

Předseda české dolní sněmovny řešil se studenty filozofické fakulty migraci i terorismus

Lenka Kašparová, děkanát FF UHK

Studenti hradecké filozofické fakulty měli jedinečnou možnost zevrubně probrat otázky české zahraniční politiky a zejména bezpečnosti ve světle současné migrační krize s jedním z nejpovolanějších. Na půdě Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové přijel 13. října 2015 besedovat předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Jan Hamáček.

Studenty společenských věd i historie nejprve uvedl do kontextu současného mezinárodního dění stručnou zahajovací řečí a následně čelil zvědavým dotazům mladých politologů, sociologů i historiků, které zajímal především postoj české vlády k přílivu uprchlíků a s ním spojenému možnému narušení bezpečnosti českých občanů.

Kontrolní den s premiérem

Ondřej Tikovský, redakce Zpravodaje UHK

Návštěvy ústavních činitelů na akademické půdě se mohou nést v duchu formálních pracovních rozhovorů a zpravidla bývá jejich součástí přednáška, případně beseda se studenty. Jelikož je však rok 2015 na Univerzitě Hradec Králové ve znamení mohutných investic a doslova hmatatelných přeměn, mělo vedení univerzity výtečnou možnost obohatit program náhle ohlášené návštěvy českého ministerského předsedy Mgr. Bohuslava Sobotky a doslova jej „vystavět“ na nabídku návštěvy staveniště Přírodovědecké fakulty UHK. Ostatně čtv-

tek je pravidelným kontrolním dnem a premiér, jenž je hlavou exekutivy spravující státní rozpočet, z něhož je stavba převážně hrazena, by měl mít zájem a také samozřejmou možnost přesvědčit se o využití stamilionů, které český stát prostřednictvím jím řízené vlády na královéhradecké přírodovědce vynakládá.

Zmiňovaný čtvrtletní kontrolní den se 24. září 2015 na první pohled lišil od těch všedních. V areálu tzv. buňkoviště se vyskytoval velký počet mužů s postavami typickými pro příslušníky

ochranné služby a u vstupu do stavebního prostoru mohl pozorovatel spatřit na pět desítek zářících oranžových reflexních vest a ochranných helem připravených pro mimořádné návštěvníky.

Ačkoliv pobyt premiéra Sobotky nepřesáhl délku jedné hodiny, stihl se čtvrtý nejvyšší ústavní činitel republiky setkat s vedením univerzity a fakult u jednacího stolu, seznámit se se stavbou třetí budovy našeho kampusu a poskytnout vyjádření početným přítomným novinářům. Při rozhovoru s akademickými funkcionáři se předseda vlády zajímal zejména o potenciál mezinárodní spolupráce univerzity z pohledu počtu zahraničních studentů platících za studium a zahraničních hostujících profesorů. Příznivý dojem z Univerzity Hradec Králové potvrdil i svým výrokem pro média: „Jsem rád, že univerzita má vysoké procento zahraničních studentů. Jsou mezi nimi i samoplátci, kteří si studium platí. Myslím, že do budoucna bychom měli být schopni naši kvalitní infrastrukturu v oblasti vysokého školství, do níž jsme v minulých letech investovali, nabízet i v zahraničí. Velmi perspektivní jsou v tomto směru postsovětské státy“.

Početná suita premiérské delegace provázená rektorem prof. Josefem Hynkem a následovaná a pozorně sledovaná více než desítkou žurnalistů se za asistence manažera stavby Ing. Martina Nevrlého z dodavatelské společnosti GEMO Olomouc prošla dvěma patry budoucí Přírodovědecké fakulty

UHK, jejíž stavba již téměř dosahovala cílových obrysů. Na konkrétních příkladech dokládali profesor Hynek a prorektor pro vědu prof. Kuča, jak bude v rozestavěných a dosud syrových zdech již za několik málo desítek měsíců zúročena dotace ze státního rozpočtu formou výzkumných aktivit jednotlivých vědeckých týmů fakulty. Konečně výhled na plochu situovanou jihozápadním směrem od staveniště dovolil rektoru univerzity seznámit premiéra Sobotku se záměrem naší školy vybudovat sportovní areál, jenž je projektován jako zařízení ke společnému využití všemi vysokými školami ve městě a rovněž královéhradeckou veřejností. Soudě dle opakovaných vyjádření předsedy vlády v průběhu kontrolní prohlídky i při brífinku pro novináře, nabyl Bohuslav Sobotka přesvědčení o velkých možnostech univerzity a o racionálním a prozíravém nakládání se státními prostředky, jež se na UHK zhmotňují do podoby konkrétních výsledků s perspektivou dlouhodobého užitku přesahujícího rámec regionu i republiky.

Dodejme, že v době vydání Zpravodaje je hrubá stavba Přírodovědecké fakulty UHK již hotova, veškeré stavební práce pak mají být ukončeny v říjnu 2016. Potom budou následovat dodávky interiérů, techniky a vybavení laboratoří a v roce 2017 bude v případě hladkého postupu prací i jejich úředního vypořádání budova předána fakultě k nastěhování.

Secesní památka opět ozdobou univerzity i města

Karel Čáslava, redakce Zpravodaje UHK

Několikaleté snahy o obnovu zcela nevyhovujícího stavu fasád dvou historických budov Univerzity Hradec Králové v samotném centru proslulého Salonu republiky se blíží do finále.

Univerzita dostala oba objekty do majetku od města Hradec Králové před osmi lety a již tehdy bylo jednou z jejích priorit zajistit zdroje na postupnou opravu a rekonstrukci obou staveb. „Oprava vnějšího pláště budov je pro univerzitu otázkou nejen estetickou. Zašlý vzhled objektů kazí dojem z historického centra města Hradec Králové a potíže nám činí i jejich technický stav. Například většina oken netěsní a táhne jimi, jiná dokonce nejdou dovírat a mnohá hrozí vypadnutím,“ přiblížil důvody stavebních oprav na jejich počátku tehdejší kancléř univerzity dr. Ondřej Tikovský. Investici umožnila státní dotace Minis-

terstva školství, mládeže a tělovýchovy ve výši téměř 50 milionů korun, k níž univerzita přispěla dalšími zhruba 3 miliony z vlastních prostředků.

Opravy fasád, oken, ale i zubem času poznamenaných uměleckých prvků dvou významných objektů v centru města si vyžádají téměř tři roky práce za plného provozu obou budov. „Část prací totiž může dle smluvních podmínek provádět zhotovitel pouze v rozmezí letních měsíců, kdy provoz na pracovištích částečně utichá. Samozřejmě, opravy fasád rovněž nelze provádět při venkovních teplotách pod nulou,“ vysvětlil kvestor univerzity dr. Stanislav Klik.

Budova stojící blíže labskému břehu vznikla na konci 19. století jako Obchodní akademie podle návrhu architektů Huberta Gessnera a Otokara Béma. Oba byli žáky vyhlášeného vídeňského secesního architekta Otto Wagnera. Stavba se taktéž pyšně bohatou sochařskou výzdobou Josefa Maixnera, jejíž opravy měl na starosti

kameník Petr Piekarz, který se podílel mimo jiné na opravách Týnského chrámu a Mariánského sloupu, které jsou k vidění na Staroměstském náměstí v Praze, ale je např. také autorem nového oltáře v kostele u sv. Anny v Benešově. Obnovy či restaurace se při opravě budovy PdF dočkal pískovcový sokl, dlažba na nádvoří a u vstupů do objektu, žulové schodiště či ozdobné atiky s čísly na střeše. Z figurálních věcí to potom byly sfingy u vstupu a sochy Atlasů umístěné taktéž na střeše.

„Sochy Atlasů i sfingy byly nejprve očištěny, opravovaná místa zpevněna, poškozená místa byla následně po technologické pauze doplněna minerálním tmelem stejné frakce a barevnosti a na závěr byla provedena hydrofobizace,“ přibližuje

Piekarz s tím, že stejným způsobem byly v podstatě opravovány veškeré pískovcové části fasády. Všechny sochy podle něj byly v poměrně dobrém stavu a jejich eroze odpovídá stáří budovy. Pouze u jedné z nich bylo nutno doplnit část ruky. „Na figury a ostatní kamenné prvky byl použit tvrdší jemnozrnný pískovec, kde byl použit tvrdší jemnozrnný pískovec, který pochází zřejmě lomu Boháňka, kde se dnes již netěží,“ odhaduje kame-nosochař a dodává, že všechny plastiky v okolí fakulty jsou vyrobeny také z hořického pískovce.

Zatímco oprava pláště budovy děkánátu Pedagogické fakulty je již hotova, práce na sousedním objektu Filozofické fakulty, která vznikla v roce 1900 jako budova Státního učitel'ského ústavu, brzy opět začnou a budou směřovat do letního finále.

Novým kabátem ale stavební práce neskončí. Rekonstrukcí budou muset v dohledné budoucnosti projít taktéž vnitřní prostory obou objektů, které jsou vlivem svého stáří pro moderní univerzitu ne zcela vyhovující. „Za několik týdnů vypíšeme výběrové řízení na projektovou kancelář, která následně zpracuje projektovou dokumentaci pro citlivou vnitřní rekonstrukci těchto krásných historických budov,“ dodal kvestor univerzity Stanislav Klik.

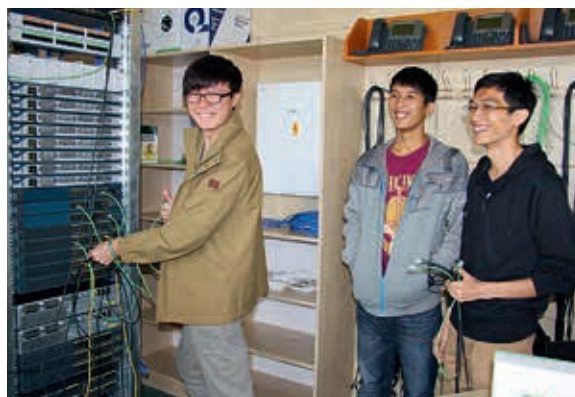
FIM vylepšuje podmínky pro studium i výzkum

Věra Palánová, děkanát FIM

Fakulta informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové otevřela v areálu Na Soutoku nové laboratoře pro výuku počítačových sítí a operačních systémů. Laboratoře vznikly přestěhováním původních specializovaných učeben z již nevyhovujících prostor bývalé budovy fakulty. Přesun a technické úpravy si vyžádaly náklady v celkové výši téměř 800 tis. korun.

Toto špičkové pracoviště vznikalo od roku 2007 díky realizaci několika projektů a díky prostředkům z různých zdrojů v celkové výši cca 7 mil. Kč. Obsahuje speciální vybavení pro specifické potřeby výuky, simulační a vědecké účely. Laboratoře jsou oprávněny školit pokročilé kurzy, jako jsou Cisco Certified Network Professional. „Hardwarové a softwarové vybavení nám umožňuje řešit pokročilejší projekty. Mezi klíčová témata patří bezpečnost komunikačních technologií, průmyslové sítě, cloud computingové služby na platformě Open Stack či výpočty v oblasti bioinfor-

matiky,“ upřesňuje Vladimír Soběslav, člen týmu Centra počítačových sítí a operačních systémů, které sdružuje aktivní studenty a zapálené akademické pracovníky společného zájmu. Josef Horálek, člen téhož týmu, dodává: „*Díky přesunu laboratoří se výrazně rozšiřují možnosti vyučujících na zkvalitnění výuky předmětů, které s touto problematikou souvisí. Také nabízí možnost čtenějšího využití výpočetních a síťových prostředků pro vědecké účely kolegům akademikům i dalším partnerům, s nimiž úzce spolupracujeme na vědeckých a výzkumných projektech.*“

Prázdniny trávili na FIMce a nelitovali

Věra Palánová, děkanát FIM

Letos poprvé se na Fakultě informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové konala letní škola s názvem IT&Business Summer School. Pro zahraniční studenty partnerských univerzit ji zorganizoval v druhé polovině srpna 2015 Institut dalšího vzdělávání FIM. Zájemci měli možnost rozšířit své kompetence v oblasti moderních IT technologií a interkulturní obchodní komunikace. Tato témata byla například obsahem předmětů International Trade and Financial Accounting, Modern Information Technology VMware, Intercultural Business Communication a Computer Networks.

Nabídka oslovila hlavně studenty z Tchaj-wanu a Polska. I když se registrovali zájemci i z Indonésie, neobdrželi schengenské vízum, a to jim účast znemožnilo.

Kromě výuky odborných předmětů, jejíž vysokou kvalitu frekventanti oceňovali, byly do programu zařazeny

také dva výjezdové dny zaměřené na kulturně-historické poznávání hlavního města a Hradce Králové. Krásami Česka je s chutí provedli studenti oboru Management cestovního ruchu Michaela a Matěj, kteří je seznámili nejen s historickými skvosty, ale třeba i s tradičním pohostinstvím včetně piva.

Všichni účastníci se shodli na tom, že to stálo za to a že tuto letní školu svým spolužákům rozhodně doporučí: „*We very enjoyed the summer school in these two weeks. Thank you for giving us this opportunity to gain so much interesting knowledge during our summer vacation..., your students guided us to Prague and shared the history and culture about Czech, just like part of their family. We also had really deep talk about the culture differences, language and food... We are looking forward to the summer school next year :)... the memory is unforgettable... Keep in touch. Děkujeme :)*“

Den boje za svobodu důstojný i veselý

Petr Grulich, prorektor pro vnitřní záležitosti, a Ondřej Tikovský

Zpravodaj své čtenáře každoročně informuje o nejvýznamnějším společenském podniku Univerzity Hradec Králové, jímž je společenský večer pořádaný k připomenutí Dne boje za svobodu a demokracii. Pokud bychom se pokoušeli vyčerpávajícím způsobem informačně pokrýt všechny aspekty letošního ročníku, mohl by pozorný čtenář získat pocit, že se články věnované tomuto tématu nápadně podobají. Jako každý rok se totiž 11. listopadu 2015 univerzita podařilo zaplnit největší sál dostupný v krajském městě Hradci Králové, důstojně představit své výtečné studenty, kteří byli vyznamenáni rektorem a odměněni primátorem města dr. Zdeňkem Finkem a předsedou představenstva akciové společnosti Elektrárny Opatovice dr. Václavem Paškem, oslovit přítomné tradičním rektorským poselstvím k 17. listopadu a nabídnout umělecky hodnotnou zábavu. Dejme proto letos namísto popisnosti přednost představení oněch studentů, kteří svými výsledky šíří dobré jméno univerzity a jsou naší vizitkou! Dle svědectví mnohých přítomných je na nich nejlépe patrné, jak významný úsek urazila univerzita na své cestě k opravdové vysokoškolské instituci hodné svého jména a k dosa-

žení tolikrát skloňovaného slova „kvalita“, jehož obsah se nejlépe projeví při srovnání s konkurencí.

Ocenění byli:

Bc. Daniela Barochová, absolventka oboru Textilní tvorba na PdF. Nadaná návrhářka získala prestižní cenu *Grand prix Mobitex* ve studentské sekci – ocenění Národního centra nábytkového designu za návrh textilního předělu. V loňském roce se stala absolutní vítězkou studentské kategorie na 16. mezinárodní výstavě textilní miniatury, což na letošním ročníku této výstavy v Bratislavě zúročila vyžádanou prezentací v konkurenci účastníků ze třiceti zemí.

Alice Bedrošová, studentka bakalářského oboru Uměleckořemeslné textilní disciplíny na PdF, za vynikající reprezentaci v umělecké oblasti, konkrétně paličkování. Získala mezinárodní cenu Zlatá palička za cyklus miniatur s názvem *Brouci*.

Mgr. et Mgr. Rafael Doležal, Ph.D., doktorand FIM v oboru Aplikovaná informatika, za publikační činnost jako autor řady impaktovaných publi-

kací; naposled získal cenu za nejlepší příspěvek na 7. mezinárodní konferenci o výpočetní kolektivní inteligenci v technologiích a aplikacích v Madridu, jenž bude otištěn prestižním nakladatelstvím Springer.

Veronika Florianová, studentka bakalářského oboru Chemie a matematika se zaměřením na vzdělávání na PřF, za spoluautorství článku v impaktovaném časopise *Journal of Pharmaceutical and Biomedical Analysis*, jenž patří mezi přední světové časopisy v oblasti analytické chemie. V něm zpracovala novou metodiku testování fyzikálně-chemických vlastností malých molekul připravovaných v laboratořích PřF UHK.

Adéla Ježková, studentka magisterského oboru Učitelství pro základní školy na PdF, je dlouholetou světovou

mistryní v aerobiku. V roce 2014 se stala vicemistryní světa v kategorii fitness step senior a v roce 2015 vicemistryní Evropy v seniorské kategorii sportovní aerobik párů na šampionátu v Nizozemsku.

Bc. Rudolf Khol, absolvent oboru Archivnictví-historie na FF, ve svém volném čase působí jako předseda Společnosti ochránců památek ve východních Čechách. Svou činností například usiluje o záchranu novogotického letohrádku Rohoznice.

Bc. Lukáš Khýn, student oboru Sociální práce v ÚSP, za trvalou práci s osobami se zdravotním postižením a bez domova, působí rovněž jako dobrovolník-asistent, v zahraničí pracoval v rámci služby zaměřené na práci s vězni *Open Minds in Granoilers*.

Bc. Martina Kluková, studuje na PřF a PdF obor Učitelství biologie a tělesné výchovy pro střední školy, je úřadující juniorskou mistryní České republiky v hodu kladivem a nositelkou zlaté medaile v téže disciplíně z Českých akademických her.

Lukáš Koblása, student bakalářského oboru PdF Hra na nástroj a sólový zpěv se zaměřením na vzdělávání – Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání, získal ve hře na varhany první místo na mezinárodní interpretační soutěži na Slovensku a v létě se stal jednou z hvězd koncertu Festivalul Barocul in Ipostaze Contemporane v Temešváru, kde vystupoval s tamní filharmonií.

Bc. Andrea Košvancová, studentka oboru Učitelství biologie a chemie pro střední školy na PřF, dosáhla vynikajících výsledků při přípravě experimentální bakalářské práce a v rámci výzkumného projektu MŠMT „Výzkum modifikovaných reaktivátorů cholinesteras pro léčbu intoxikací organofosforovými pesticidy“. Vzorky jsou testovány v USA – studentka se tak podílí na výzkumu, jehož výsledky mohou vést k záchraně lidských životů.

Mgr. Pavla Plachá, doktorandka FF v oboru České a československé dějiny, je odbornicí na osudy českých vězeňkyň v nacistických koncentračních táborech. Podílela se na přípravě výstavy a konference k tomuto tématu

konané v Praze, spolupracuje s Památkem Ravensbrück na pokračování výzkumu nacistického teroru, výstupy publikovala v tuzemských i mezinárodních časopisech.

Mgr. et Mgr. Michal Rigel, doktorand FF v oboru Filozofie, je specialistou na etické otázky války. K jeho růstu přispěl i pobyt v Oxford Bodleian Library, své příspěvky přednesl a publikoval na respektovaných fórech. Jeho objev významných děl polských myslitelů 15. století Stanisława ze Skarbimierza a Paweła Włodkowicz vedl k udělení prestižního badatelského stipendia pro pobyt na Jagellonské univerzitě v Krakově.

Johanka Šimková, studentka bakalářského oboru Management cestovního ruchu na FIM, reprezentuje Českou republiku v lyžařském orientačním běhu. V tomto odvětví je úřadující českou mistryní roku 2015. Na mistrovství světa v roce 2014 vybojovala 5. místo v závodech štafet žen.

Mgr. Radim Špilka, doktorand PdF v oboru Informační a komunikační technologie ve vzdělávání, se zabývá vzdělávacími metodami. Dosáhl bohaté publikační činnosti, na jejímž základě je součástí mezinárodního vědeckého projektu *Flipped Classroom in the European Vocational Education* koordinovaného maďarským vzdělávacím a vědeckovýzkumným centrem pro informační technologie.

Je za daných okolností opravdu jen shodou náhod, že druhou půli večera vyplnila divadelní hra s názvem „Hvězda“? Tato herecká exhibice Evy Holubové nabídla na širokém jevišti Kongresového centra Aldis příležitost a prostor rozehrát herecký talent ve všech rejstřících, jimiž umělkyně vládne. Divadelní kus pro jednu ženu, která po sto minut svými výrazovými proměnami poutala pozornost přítomných a současně naplňovala nevděčně velký prostor sálu, umožnil protagonistce večera potvrdit, že označení hvězda se vztahuje nejen na postavu smyšlené Vendulky Vaníčkové, již představovala, nýbrž právem i na samotnou Evu Holubovou jako osobnost. Hojný smích a ve vážných polohách díla i lehká tesknost vládly v sále po celou dobu představení. A co se oněch hvězd týče, nepochybně si mnozí hosté společenského večera odnášeli dojem, že za ně lze považovat i oceněné posluchače, před nimiž se zjevně otevírá perspektivní profesní dráha. Přejeme jim naplnění všech předpokladů a mnoho dalších úspěchů.

Exempla trahunt

Kamil Kuča, prorektor pro tvůrčí činnost a vnější vztahy UHK, a Ondřej Tikovský

Veškeré prostředky, které Univerzita Hradec Králové získává darem od svého generálního partnera, akciové společnosti Česká spořitelna, každoročně věnuje vedení školy těm akademickým pracovníkům, kteří ve sledovaném časovém úseku dosáhli nejhodnotnějších vědeckých výsledků. Nejinak tomu bylo 14. prosince 2015, kdy z rukou ředitelky regionu Hradec Králové České spořitelny Ing. Ivany Tejnecké získali čestné uznání a finanční odměnu pečlivě vybraní zástupci všech pěti akademických součástí. Přejeme si, aby byli inspirací a vzorem ostatním a aby je i nadále provázela vědecká invence.

Ocenění generálního partnera UHK České spořitelny získali:

Pedagogická fakulta UHK

ThLic. Petr František Burda, Th.D.

Autor získal vynikající bodové hodnocení svých publikačních aktivit za rok 2013 a patří tak mezi nejúspěšnější autory PdF dle výsledků 3. etapy RIV14. Jedná se především o čtyři vydané monografie, jejichž je autorem nebo spoluautorem. Publikace s názvy *Kultura – doličný předmět obětního mechanismu*, *O násilí v kultuře: Girardovské reflexe*, *Člověk jako východisko dialogu kultur: Konceptuální předpo-*

*klady transkulturní komunikace a Kulturní proměny údolí Erlitztal*u přinášejí ojedinělé pohledy autora na kulturu a kulturní proměny a jsou vysoce ceněny odbornou veřejností.

Mgr. Jana Bílková, Ph.D.

Autorka patří mezi nejúspěšnější pracovníky PdF dle výsledků 3. etapy RIV14 za rok 2013. V hodnocení získala mimořádné bodové ocenění své monografie s názvem *Tautologie a kontradikce* v češtině vydané v nakladatelství Akropolis. Jde o téma originální, v české jazykovědě téměř nezpracované, které je opřeno o náročné studium zahraniční literatury a o umístění do mezioborového kontextu. Publikace takové zázemí představuje i v rovině filozoficko-logické. Autorka se zabývá problematikou z oblasti české (a nejen české) syntaxe a výstavby soustavně a dlouhodobě a publikovala v této oblasti již řadu dalších příspěvků.

Fakulta informatiky a managementu UHK

doc. Ing. Ondřej Krejcar, Ph.D.

Od svého příchodu na fakultu dosahuje excelentních výsledků. Je zakladatelem Centra základního a aplikovaného výzkumu FIM, v jeho rámci soustavně vytváří tým zahraničních expertů. Jako koordinátor vědecké činnosti se intenzivně věnuje osvětě mezi kolegy na fakultě a konzultacím v oblasti možnosti publikačních výstupů. V RIV 2013 získal nejlepší hodnocení za fakultu, v roce 2015 byl autorem či spoluautorem 5 impaktovaných publikací.

Doc. Krejcar získal spolu s dalšími kolegy z UHK i ze zahraničí ocenění Best Special Session za organizaci Speciální sekce na mezinárodní konferenci ACIIDS 2015, ze které byl sborník publikován v prestižní sérii Springer LNCS. Zároveň se stal nejú-

spěšnějším autorem na další konferenci ICCCI 2015 v Madridu, jejíž sborník opět vyšel ve Springer LNCS. Zde se podílel na vzniku sedmi publikací, kde je spoluautorem, a dále na organizaci tří speciálních sekcí na dané konferenci.

doc. PhDr. Blanka Klímová, M.A., Ph.D.

Doc. Klímová získala v RIV 2013 2. nejlepší hodnocení za fakultu. Řadu let je mezi pěti nejlépe hodnocenými vědci FIM podle interních kritérií. V roce 2015 se stala autorkou či spoluautorkou čtyř impaktovaných publikací.

Mezi významné publikační výstupy doc. Klímové patří např. článek v časopise *Clinical Interventions in Aging* s názvem Alzheimer's disease and language impairments: social intervention and medical treatment.

Filozofická fakulta UHK

PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.

V poslední době publikoval studii Die Landfriedensbewegung im Königreich Böhmen, In: Zeitschrift für Ostmitteleuropa-Forschung, 2014. Der Oberlausitzer Sechsstädtebund – eine spezifische Institution an der Grenze von Städtebund und Landfriedenswahrung. Ein Vergleich mit den Verhältnissen im mitteleuropäischen Raum mit besonderer Berücksichtigung der Länder der böhmischen Krone, In:

Neues lausitzisches Magazin, 2013. Publikoval např. monografie: Landfrýdní hnutí v zemích České koruny: snahy o zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti ve středověké společnosti, Veduta 2014. Boleslavský landfrýd 1440–1453: krajský landfrýdní spolek v pohusitských Čechách, Veduta 2011.

Mgr. Sylva Sklenářová, Ph.D.

Mezi její publikační výstupy patří např. studie Pět let Ivana Krna jako vyslance v Nizozemsku (1934–1938). Příspěvek k vzájemným vztahům Československa a Nizozemska, In: Historický časopis, Slovensko, Imp. factor, SCOPUS, 2014. Kulturní vztahy mezi Nizozemskem a Československem v letech 1918–1938 z pohledu Společnosti Nizozemsko – Československo, Moderní dějiny, ERIH, 2014. Autorka monografií: Čechoslováci v zemích dnešního Beneluxu v meziválečném období (1918–1938), Masarykův ústav AV ČR, 2013. Diplomatické vztahy Československa a Nizozemska v letech 1918–1948 a jejich představitelé, Veduta, 2013.

Přírodovědecká fakulta UHK

doc. PharmDr. Kamil Musílek, Ph.D.

Doc. Musílek se umístil na prvních místech na PŘF dle předběžných výsledků hodnocení RIV14. Od předchozích let byl u něho v roce 2013 zaznamenán výrazný nárůst v počtu

RIV bodů. Navíc si udržuje svůj vědecký výkon publikacemi v kvalitních časopisech i v dosud nehodnocených letech 2014 a 2015. Jedná se o mladého perspektivního pracovníka, na kterého PŘF spoléhá i v budoucnosti.

Mezi významné publikační výstupy doc. Musílka patří např. článek v časopise *Current Medicinal Chemistry* s názvem Study on Medicinal Chemistry of K203 in Wistar Rats and Beagle Dogs.

Doc. Musílek: Kalasz, H.*; Szegi, P.; Janoki, G.; Balogh, L.; Postenyi, Z.; Musilek, K.; Petroianu, G.A.; Siddiq, A.; Tekes, K. Study on Medicinal Chemistry of K203 in Wistar Rats and Beagle Dogs. *Current Medicinal Chemistry*. 2013, vol. 20, no. 16, p. 2137-2144. DOI: 10.2174/0929867311320160006. IF₂₀₁₃ = 3.715

doc. Mgr. Petr Bogusch, Ph.D.

Doc. Bogusch se umístil na prvních místech na PŘF dle předběžných výsledků hodnocení RIV14. Od předchozích let byl u něho v roce 2013 zaznamenán výrazný nárůst v počtu RIV bodů. Navíc si udržuje svůj vědecký výkon publikacemi v kvalitních časopisech i v dosud nehodnocených letech 2014 a 2015. Jedná se o mladého perspektivního pracovníka, na kterého PŘF spoléhá i v budoucnosti.

Mezi významné publikační výstupy doc. Bogusche patří např. článek v časopise *Journal of Insect Conservation* s názvem Sandpits provide critical refuge for bees and wasps (Hymenoptera: Apocrita).

Doc. Bogusch: Heneberg P., Bogusch P., Řehounek J.: Sandpits provide critical refuge for bees and wasps (Hymenoptera: Apocrita). *Journal of Insect Conservation*, 17 (2013), 473–490. Počet citací na WoS: 12.

Ústav sociální práce UHK

JUDr. Olga Sovová, Ph.D.

Dr. Sovová má stabilní a dlouhodobou publikační činnost v oboru, má nejvyšší počet RIV bodů v rámci ÚSP a rovněž nejvyšší počet bodů v rámci kategorie monografie a kapitoly v odborných monografiích. Výrazně se podílela na publikační činnosti též v rámci projektů CZ.1.07/2.2.00/28.0127 Inovace studijních programů oborů Sociální politika a Sociální práce na UHK s ohledem na potřeby trhu práce a CZ.1.07/2.3.00/20.0209 Rozvoj a podpora multidisciplinárního vědecko-výzkumného týmu pro studium současné rodiny na UHK. Je členkou rozkladové komise ministra zdravotnictví a místopředsdkyní Asociace na ochranu ekonomických zájmů EU v ČR.

Skvělá kulisa, tvrdá řež a tři obraty. Hokejový pohár zůstává v Hradci!

Karel Čáslava, redakce Zpravodaje UHK

Pohár pro vítěze univerzitního derby mezi Univerzitou Hradec Králové (UHK) a Univerzitou Pardubice (UPce) zůstává i nadále v Hradci. Hokejový výběr studentů UHK porazil pardubický tým 5:4 po prodloužení a obhájili tak své vítězství z loňského utkání v Pardubicích, které položilo základ nové tradici.

Odveta se odehrála v hradecké Fortuna areně před bouřlivou kulisou 2194 diváků a na obou stranách se představila řada hokejistů se zkušenostmi z profesionálních soutěží. Za Hradec nastoupili třeba René Piegl, Jan Berger, Milan Valášek či Michal Procházka z prvoligových Litoměřic, na druhé straně zase Jan Zdráhal a Jaroslav Moučka. Patronaci nad hokejovým utkáním tento rok převzali populární sportovní komentátoři Martina Hosták a David

Pospíšil. Vloni se historicky první hokejové klání týmů dvou sousedících univerzit uskutečnilo pod patronací hokejové legendy Dominika Haška v pardubické Tipsport areně.

Zápas načili lépe pardubičtí hokejisté, kteří šli rychle do vedení, domácí tým však stačil ještě v první třetině skóre otočit. Ve druhé třetině měli ze hry více opět hosté a po zásluze odjžděli do šaten za stavu 3 : 4. Šest minut před závěrečným

hvizdem vyrovnal Šimon Macháň a Fortuna arena byla svědkem parádního závěru, ve kterém chtěly rozhodnout oba týmy. Nakonec se to povedlo v prodloužení hradeckým studentům, jejichž barvy rozbouřil po dvou minutách z přečíslení Michal Procházka.

Loňský první ročník pro sebe Univerzita Hradec Králové získala jasným poměrem 6 : 3 a na letošní pokračování se oba týmy pořádně nahecovaly. „Souboje mezi Pardubicemi a Hradcem jsou vždycky vyhrocené. Hradečáci to vzali prestižně, až jsme možná byli na začátku překvapeni. Ale to je hokej,“ řekl po zápase pardubický obránce Jan Zdráhal. „Říkali jsme si, že do toho asi nechceme jít úplně na krev. Že přece jenom hrajeme i soutěže a nechceme se zranit. Ale občas to ze zápasu vyplyne a souboje se začnou víc dohrávat,“ reagoval střelec vítězného gólu Michal Procházka, který v mládeži prožil řadu vyhrocených zápasů s východočeským soupeřem. „I když jde o univerzitní derby, pořád je to derby.“

Univerzita Hradec Králové – Univerzita Pardubice 5 : 4 po prodloužení (2 : 1, 1 : 3, 1 : 0 – 1 : 0).

Za tým Univerzity Hradec Králové nastoupili:

- Martin Bartoň – PdF
- Jan Berger – PdF
- Rudolf Bernart – PdF
- Jiří Filip Bohdanecký – PdF
- Lukáš Budínský – PdF

- Lukáš Bureš – PdF
- Michal Bureš – PdF
- Pavel Hlavatý – PdF
- Petr Chaloupka – PdF
- Jiří Janoušek (C) – PdF
- Michal Křečan – FIM
- Šimon Macháň – FIM
- Václav Pánek – PdF
- Václav Pecen – PdF
- René Piegler – PdF
- Jakub Plíhal – FIM
- Michal Procházka – PdF
- Patrik Stehno – PdF
- Milan Valášek – FIM

- Trenéři:
Martin Hosták
Petr Pícka

Benefiční koncert univerzitního komorního orchestru

Jaromír Křováček, Hudební katedra PdF UHK

Komorní orchestr UHK se věnuje nejen koncertní činnosti, ale účastní se i dalších aktivit. Rok 2013 byl ve znamení spolupráce s tvůrci filmu o cestě na severní a jižní pól a o životě v Tibetu. Vzniklo tak DVD, na které orchestr nahrál hudbu napsanou skladatelem Pavlem Sondou. Tento zajímavý projekt je pak veřejnosti představován neobvyklým způsobem. Orchestr hraje živě k promítaným filmům. Díky tomu získá projekce úplně jinou atmosféru.

Letošní tragické události v Nepálu se staly podnětem k uspořádání benefičních koncertů, při kterých se získané finanční prostředky posílají na pomoc obyvatelům postižených oblastí. Hlavním organizátorem sbírky je autor filmu a předseda Česko-nepálské společnosti DANEBAD Ing. Oldřich Bubák a záštitu převzala místopředsdkyně Senátu Parlamentu České republiky paní Miluše Horská. Koncerty se konaly zatím tři, a to:

24. 6. 2015 v Sukově síni v Pardubicích, 17. 9. 2015 ve Východočeském divadle v Pardubicích a 23. 9. 2015 v Senátu Parlamentu České republiky

v Praze. Koncertů se účastnilo mnoho významných osobností veřejného i podnikatelského života. Pražské vystoupení navštívil osobně ministr kultury pan Daniel Herman a někteří senátoři.

Komorní orchestr UHK v tomto programu hraje Te Deum M. Charpentiera a hudbu k filmu o Tibetu. Při produkci má velice důležitou úlohu dirigent (Mgr. Jaromír Křováček), který musí přesně sledovat dění na plátně a hudebníky vést. Film je sestřihán přesně na hudbu a jednotlivé hudební motivy musí do obrazu zapadat. Pro posluchače je pak zážitkem nejen film, ale i to, co slyší (a vidí) před plátnem.

Vystoupení měla vždy velký ohlas, a to nejen jako filmový a hudební zážitek, ale splnila i účel, pro který byla organizována. Finanční prostředky budou předány tam, kde je jejich potřeba. V oblastech, které byly postiženy ničivým zemětřesením.

Hranice krajky

Vlastimil Havlík, Katedra výtvarné kultury a textilní tvorby PdF a Textilní muzeum v České Skalici

Pod uvedeným názvem byly od 4. září do 10. listopadu 2015 vystaveny v Galerii Univerzity Pardubice práce pedagogů a studentů Katedry výtvarné kultury a textilní tvorby Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové. Zájmu návštěvníků výstavy se těšila mimo jiné díla autorů, jejichž práce byly oceněny na letošním, VII. ročníku Bienále české krajky ve Vamberku. Profesorka Marie Vaňková, akad. mal., získala za soubor paličkovaných objektů Ty a já, Rodina a Sama, realizovaných Bc. et Bc. Věrou Prášilovou, nejvyšší ocenění, Zlatou paličku v kategorii Krajka – volná tvorba. Diplom muzea krajky v této kategorii získali též další pedagogové katedry, Mgr. Art. Mária Hromadová, ArtD., doc. Mgr. Art. Zuzana Hromadová a doc. Vlastimil Vodák, akad. mal.

Studentka 3. ročníku oboru Uměleckořemeslné textilní disciplíny Alice Bedrošová získala za soubor paličkovaných miniatur Brouci Zlatou paličku v kategorii Krajka – studentské práce. Diplom muzea krajky v této kategorii získaly i studentky Iveta Jará a Rozálie Nádvoříková.

Soutěž eLearning 2015 popatnácté

Věra Palánová, děkanát FIM UHK

Příznivci netradičních forem vzdělávání se sešli v druhém listopadovém týdnu 2015 na Fakultě informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové na 16. ročníku konference s mezinárodní účastí eLearning 2015. Dlouhá tradice, která je s konferencí spojena, je možná díky spolupráci a výrazné podpoře zájmového sdružení EUNIS-CZ (European University Information Systems), jehož je univerzita členem.

Nedílnou součástí konference je soutěž, která umožňuje srovnání výukových produktů. I letos v rámci 15. ročníku měla odborná porota nelehkou úlohu vybrat z přihlášených soutěžních prací ty nejzdařilejší. Nakonec byl vyhodnocen jako nejlepší „eLearningový edukační program pro studenty UHK „GUSTA KURZ““ autorského týmu Lucie Slezáková Misařová a Martin Kaliba z Poradenského centra – Střediska podpory pro studenty se specifickými potřebami Augustin domáci Univerzity Hradec Králové.

„Filosofie kurzu vychází z předpokladu, že řada studentů se setkává se spolužáky se

specifickými potřebami, jako jsou například nevidomí či vozíčkáři. To může vytvořit nepříjemné situace, protože zkrátka nevědí, jak se zachovat. Kurz obsahuje řadu zajímavostí, videoukázek a interaktivních odkazů a umožní podívat se na problematiku specifických potřeb při studiu trochu jinak,“ představuje vítězný produkt vedoucí střediska Mgr. Lucie Slezáková Misařová a pokračuje: „Děkuji všem, kdo se na tvorbě kurzu podíleli, mimo jiné i studentům VŠ se specifickými potřebami za jejich úžasnou životní energii.“ Jak zdůrazňuje Mgr. Slezáková Misařová: „Je třeba ocenit podporu inkluzivního prostředí na VŠ, což neznamená pouze zajistit servis pro studenty se specifickými potřebami, to bohužel nestačí. Je potřeba se věnovat i vzdělávání zaměstnanců a běžných studentů, kteří přichází s handicapovanými studenty do kontaktu.“

Mezi dalšími soutěžícími byly oceněny například tvůrčí týmy Jazykového centra Univerzity Pardubice či Pedagogické fakulty Trnavské univerzity.

Jednomu to neublíží, druhému prospěje

Věra Palánová, děkanát FIM UHK

Patří mezi dary nejen ušlechtilé, ale hlavně velmi potřebné. Dnes – s ohledem na události kolem nás – o to více. Řeč je o krvi.

„I letos se povedlo zajistit v Transfuzní stanici při Fakultní nemocnici Hradec Králové několik desítek míst pro dárce krve z řad studentů a zaměstnanců univerzity. Rádi jsme poskytli tuto příležitost nejen všem pravidelným dárčům, ale i těm, kteří se rozhodli darovat krev poprvé. Věřím, že budeme zachraňovat životy dalších nejméně 13 let, kdy už organizované dárčovství na FIMce funguje,“ říká Bc. Vladimír Horák, jeden z organizátorů akce za studentskou komoru.

Kapacita stanice je omezena, a tak se musí na odběry objednávat. V roce 2015 se organizátoři snažili vyhovět co nejvyššímu počtu zájemců, proto nabídli více odběrových termínů v průběhu celého listopadu.

Mezi těmi, kteří se darovat krev odhodlali, byli také studenti Dominik Bydžovský a Nikola Vanclová, oba studující obor Informační management, oba prvodárci.

„Zaujaly mě plakáty s titulkem „Modrá fakulta daruje krev“ vyvěšené po prostorech školy. Společně s kolegyní jsme neváhali a jen tak pro dobrou věc jsme se přihlásili,“ říká Dominik a pokračuje: „Sestřičky i lékařky byly nanejvýš příjemné a s dobrým smyslem pro humor. Velice proto oceňuji profesionalitu personálu a ochotu, se kterou se tak často nesetkáte. Jsem rád, že tímto činem mohu někomu pomoci, a doufám, že až já budu takovou pomoc potřebovat, můžu se spolehnout na pomoc ostatních.“

Slova o vstřícném přístupu personálu k dárčům potvrzuje i Nikola: *„I když příprava k samotnému odběru je kvůli kontrole zdravotního stavu zdlouhavá, díky sestřičkám a doktorkám to byla příjemně strávená doba. Pro mne osobně to určitě byla zajímavá zkušenost a jsem ráda, že jsem tím mohla pomoci druhým. Ráda bych se stala pravidelným dárčem a příští rok nebudu váhat a určitě se přihlásím znovu!“*

Pocta Kapverdským sokolům

Jan Klíma, Katedra politikologie FF UHK

V pátek 18. září 2015 se v druhém největším kapverdském městě Mindelu na ostrově São Vicente uskutečnil slavnostní akt instalace pamětní desky připomínající činnost sokolské organizace založené koncem roku 1932 a činné na několika kapverdských ostrovech až do konce 30. let. Vyvrcholilo tak úsilí započaté „Expedicí Kapverdy“ (Jan Klíma, Jan Vítek), která v roce 2002 objela kapverdské souostroví a přivezla materiál o zatím málo

známé a úžasné historické epizodě. Nyní tedy bylo možné díky pochopení současných českých diplomatů připomenout spontánní iniciativu, která nalákala do Sokola v tehdejší ztracené vartě portugalského koloniálního impéria téměř všechny mladé lidi z ostrova São Vicente a budovala pobočky na dalších ostrovech až do doby, kdy pod tlakem portugalské správy musel Sokol ustoupit oficiálním mládežnickým organizacím.

Při odhalování pamětní desky starosta ostrovní samosprávy Augusto César Lima Neves vyzvedl ojedinělou občanskou aktivitu v někdejší odlehle portugalské kolonii, český velvyslanec v Portugalsku Stanislav Kázecký, akreditovaný i pro Kapverdskou republiku, promluvil o rozvíjejících se česko-kapverdských stycích, doc. Jan Klíma, který se historii Kapverd i česko-kapverdských styků soustavně věnuje, připomněl, že kapverdský Sokol zřízený podle československého vzoru tvoří první styčný bod vzájemných vztahů, po němž následovala československá podpora protikolonialistického odboje v pevninské Portugalské Guineji vedeného Kapverdany a poskytování stipendií kapverdským studentům na českých školách. O vytvoření pamětní desky se zasloužil přítomný honorární konzul Kapverd v České republice Vladimír Trkal, přítomen byl i honorární konzul České republiky v Kapverdské republice Valdmiro Segredo a starostka České obce sokolské Ing. Hana Moučková. Slavnostní akt oživil sílicí česko-kapverdskou spolupráci připomínkou jedné z nejpozoruhodnějších tradic, která díky československé inspiraci předznamenala úsilí kapverdského národa o nezávislost.

Vzhledem k bouřlivému rozmachu kapverdského vysokého školství (jen v Mindelu funguje pět univerzitních učilišť různého typu) vešla mimo jiné tímto aktem, ale i dalšími kontakty doc. Jana Klímy s kapverdskými inte-

lektuály (Manuel Brito Semedo, Gabriel Moacyr Rodrigues, José Vicente Lopes aj.) organizovanými při této příležitosti v širší známost africká studia rozvíjená na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové. Instalace a odhalení pamětní desky v Mindelu se staly vedle čilé publikační činnosti hradeckých afrikanistů viditelným výsledkem tohoto oboru, který je nejen v uvedené západoafrické ostrovní zemi vysoce oceňován.

Přijede zase František Kuřina?

Michaela Kaslová, Katedra matematiky a didaktiky matematiky PedF Univerzity Karlovy v Praze

Tento dotaz jsem dostala od člena výboru CIEAEM. Je to totiž právě rok, co se konala ve francouzském Lyonu týdenní 66. mezinárodní konference CIEAEM, zaměřená na kultivaci matematického vzdělávání. Za Českou republiku byl vybrán jako jeden ze čtyř hlavních přednášejících prof. RNDr. František Kuřina., CSc., z Univerzity Hradec Králové především pro jeho propracovanost přesahů matematiky a kultury myšlení, což dobře zapadalo do tématu konference Matematika a realita.

Přednáška Fr. Kuřiny „Matematika – součást kultury“ probíhala v angličtině (*Mathematics as a part of culture*) a souběžně měli účastníci na panelech postupně promítanu na 148 stránkách francouzskou verzi (*Les mathématiques, partie de la culture générale*). V přednášce se propojila témata z filosofie výchovy, dějin matematiky, historie kultury, z výběru myšlenek významných osobností, to proloženo odbočkami do poezie, beletrie, výtvarného umění, kresleného humoru a ukázkami „krásných matematických problémů“ včetně žákovských a matematicky estetických řešení. To vše bylo logicky napojeno na „Kuřinovu kostru pojetí matematického vzdělávání“.

Čím se přednáška lišila kromě toho již od samého počátku? Auditorium ztichlo, plný sál ani nedutal, jen občas jste mohli zaslechnout, místo obvyklých poznámek, sem tam šeptem pronesená slova obdivu nebo přitakávání. Pokud jsem mohla sledovat tváře účastníků, viděla jsem úsměv, pokyvování hlavou, vrásky typické pro hlubší zamyšlení i výraz milého překvapení.

To ovšem nebylo nic proti tomu, co jsem pak jako členka vědecké rady a výboru CIEAEM vyslechla jak v kuloárech, tak na zasedání výboru. Předně nezazněla ani jedna výtka, což je velmi neobvyklé, ale hlavně jsem slyšela obrovskou chválu a obdiv.

Po prvních třech komentářích jsem si začala dělat poznámky, do kterých jsem zahrнула i ty, které mi tlumočila profesorka Jarmila Novotná. Dovolte, abych se o ně s Vámi podělila: „Úžasné; zážitek pro oko i pro mozek; tak má vypadat přednáška; on to nejen říká, ale i dělá (kultivace myšlení); vynikající reprezentace vaší země; hloubka i šířka – to každý nezvládá; vaši studenti se mají; ještě že jsem přijela; fantastické; potěcha pro duši; jsem nadšen; inspirující; vy tam (v ČR) máte poklady; slova uznání nestačí; tomu se říká kultura; nevím, co říct – jsem toho plná; vynesl nás do výšin; nenacházím výstižná slova obdivu; můj velký respekt; povzbuzující; nasadil latku vysoko; dává perspektivu; klaním se; kdo tu nebyl (letos nepřijel) – o hodně přišel; máme se co učit; máte být na co hrdí; vaši studenti se mají; rád bych mu potřásl ještě jednou rukou; vzor pro nás.“

To jsem nezaznamenala vše, jistě by i další účastníci mohli přidat to, co se nedoneslo k mému uchu.

Popisovat více než hodinovou besedu, která následovala druhý den po přednášce, snad není třeba, tak jen stručně: úsměvy, otevřenost, vřelost dotazů, odborný zájem, živá diskuse.

Kromě zájmu o publikaci přednášky v angličtině byl zájem o kopii francouzské verze PowerPointu.

Co dodat? Nebyla to žádná lokální ani náhodná sešlost. Výbor CIEAEM (Commission Internationale pour l'Etude et l'Amélioration de l'Enseignement des Mathématiques) byl založen v roce 1950 jako komise pro zlepšení vyučování matematice na idejích matematika, filosofa a pedagoga Londýnské university Caleba Gattegna a byl řízen prezidentem – francouzským matematikem Gustavem Choquetem a viceprezidentem – švýcarským vědcem Jeanem Piagetem. Výbor byl a stále je organizátorem každoročních konferencí, jejichž cílem je propojení výzkumu a praxe. CIEAEM má světové jméno opírající se o tradici a o taková jména světa didaktiky matematiky, jako jsou Emma Castelnuovo (Itálie), Anna Zofia Krygowska (Polsko), Claude Gaulin (Kanada), Hans Fredenthal (Holandsko), Tamás Varga (Maďarsko) a o další viz <http://www.cieaem.org/?q=fr/node/21>.

My Češi asi musíme pro ocenění vyjet za hranice, ale aby se o tom vědělo, je třeba o tom psát.

Takový normální doktorand FIM UHK

Věra Palánová, děkanát FIM UHK

Jedním z oceněných studentů na společenském večeru Univerzity Hradec Králové byl i student doktorského studijního oboru Aplikovaná informatika na Fakultě informatiky a managementu UHK Mgr. et Mgr. Rafael Doležal, Ph.D. Je vystudovaným učitelem chemie, magistrem teologie, doktorem v oboru farmacie, hovoří pěti cizími jazyky. Rektorem byl oceněn za svou publikační činnost v oboru informatiky. Doktor Doležal je autorem řady impaktovaných publikací a naposled získal cenu za nejlepší příspěvek na 7. mezinárodní konferenci o výpočetní kolektivní inteligenci v technologiích a aplikacích v Madridu.

„Úspěch, kterého na zmíněné konferenci Rafael oceněním Best Student Paper dosáhl, je založen na propojení kvalitní fundované teorie a praxe v podobě ověření na praktických problémech. To se moc často nevidí, zvláště v informatice, kde mají vědci často odpor k praktickému ověření, které ale nicméně jasně ověří správnost teoretického aparátu a předpokladů...,” říká docent Ondřej Krejcar, koordinátor pro vědeckou činnost na FIM UHK, a dodává: „S Rafaelem spolupracuji s postupujícím časem stále intenzivněji, přičemž je to spolupráce pro mne velmi pozitivní a inspirující. Jsme velmi rádi, že takového mladého a perspektivního vědce u nás máme.”

Pana doktora jsme se zeptali:

Proč jste se nyní pustil právě do aplikované informatiky?

Tento obor tematicky navazuje na moje předchozí doktorské studium na Farmaceutické fakultě Univerzity

Karlovy, během něhož jsem se snažil propojit různé metody počítačové chemie a chemometrie s hledáním nových léčiv proti tuberkulóze. Na pár let jsem pak tuto přírodovědeckou činnost opustil a vrátil se k ní až roku 2012, kdy jsem začal pracovat ve Fakultní nemocnici Hradec Králové v Centru biomedicínského výzkumu jako analytik. Ukázalo se, že různé simulace a počítačové techniky mohou být pro nás velice užitečné. V roce 2013 byl díky prof. Kamilu Kučovi navázán vztah s Fakultou informatiky a managementu UHK. Všichni jsme pochopili, že bychom mohli dobře spolupracovat na řadě témat. Na FIMu UHK se právě otevřel obor Aplikovaná informatika a já se na tento postgraduální obor přihlásil. Studium mi umožňuje komunikovat se specialisty na problematiku, v které nemám dostatek zkušeností, a být v podnětném prostředí, které reflektuje aktuální situaci v oblasti informatiky.

Jak byste zhodnotil svou účast na konferenci v Madridu?

V září 2015 jsem se v Madridu zúčastnil 7. mezinárodní konference o technologiích a aplikacích počítačové inteligence, kde jsem ve speciální sekci zaměřené na biomedicínu přednesl svůj příspěvek o paralelizovaném flexibilním molekulárním dockingu s využitím výkonných počítačových klastrů. Tato práce pojednává o počítačové technice, pomocí níž je možné simulovat interakce mezi léčivem a zvoleným biologickým receptorem. Ve své práci jsem představil a porovnal dvě řešení, jak lze provést účinně molekulární docking s využitím superpočítače. K simulacím jsem si vybral chemickou látku, která patří mezi kandidáty na léčivo Alzheimerovy nemoci. Velkou část práce jsem však prováděl vzdáleně z brazilského Lavras, kde jsem tehdy na Katedře počítačové chemie Federální Univerzity Lavras pracoval na dalším projektu. Po několika týdnech vznikla práce, jež může být vodítkem pro další vědce, kteří se zabývají počítačovým vývojem léčiv.

Jak jste se k tomuto tématu dostal a jak se vám pracuje v kolektivu?

Každý výzkum se opírá o úžasnou síť poznatků, ke kterým dospěly různé skupiny lidí v rozličných dobách a zeměpisných polohách. Příspěvek, který jsem prezentoval na konferenci v Madridu, je z velké části založen

na pracích dr. Olega Trotta a dr. Xiaohua Zhanga. Úkolem a potěšením, které jsem si sám zvolil, bylo porozumět počítačovým programům těchto dvou vědců. Nejtěžší úkol ale byl všechny výsledky logicky utřídit, popsat a vyjádřit je písemně ve formě odborného textu. Ačkoli se tato práce vztahuje k velmi důležité problematice vývoje nových léčiv, vzniklá publikace je jen velice nepatrným dílkem v mozaice celosvětového vědeckého výzkumu. Na této publikaci jsem pracoval během dubnových večerů na své stáži v Brazílii. Svoje nápady jsem konzultoval s prof. Teodorice Ramalhem, prof. Tanosem Francou a svým školitelem prof. Kamilem Kučou. Všichni jsou odborníky na určitou oblast chemie, a proto pro mě bylo radostí s nimi o své práci diskutovat, sdílet myšlenky, nápady a pocity. Práce v kolektivu je pro mě významnou hodnotou, která mě naplňuje a motivuje k dalšímu postupu. Vedle práce v týmu je pro mě také důležitá potřeba rozmýšlet o věcech o samotě. Výsledkem pak často bývá, že chodím pozdě na pracovní schůzky.

Jste doktorandem, na čem nyní pracujete a čeho byste chtěl dosáhnout? Víze...

Moje práce se stále dotýká hraniční oblasti mezi lékařskou chemií a informatikou. V současné době se zabývám tématy, jako je využití grafických karet pro molekulární dynamiku, cloudová řešení pro virtuální screening léčiv,

statistické metody pro modelování vztahů mezi strukturou a aktivitou bioaktivních látek. Někdy mám zvyk klást si při své práci velmi náročné cíle, jindy mi stačí, když si přečtu aspoň jednu publikaci nebo kapitulu v knize. Teď jsem zrovna ve fázi, kdy bych rád přeorganizoval svůj pracovní rytmus a začal řešit svoje úkoly více sekvenčně než paralelně. Tím myslím, že se chci zaměřit spíše na méně věcí a dělat je popořádku. Konkrétní vizi, kam bych to chtěl ve vědě dotáhnout, ale nemám. Každý den se snažím dělat něco, co má smysl, a hlavně dávám pozor, aby se věda nestala tím nejdůležitějším v mém životě. Studium i vědecká činnost má pro mě vysokou cenu, ale oboje musí být prováděno moudře, aby se prostředky nestaly cílem.

Mnozí si vědu a bádání spojují s nekonečným sezením nad knihami a pomalu se rodícími výsledky. Je to pravda, nebo ne..?

Věda je opravdu hodně o čtení knih, odborných článků, a zvláště pak o psaní vlastních prací. Pokud vědec

nechce skončit pod průměrem, musí stále objevovat nové náhledy a sdělovat je písemně i ústně druhým. V oblasti vědy se publikuje obrovské množství informací, ale kvalitní výsledky se skutečně rodí pomalu. Hodně záleží, jak se vědec ke své práci staví. Pokud je pro něj jen zdrojem příjmů a uznání, většinou se kvalita práce pomalu propadá, až po ní zůstanou jen kvantitativní stíny v podobě různých publikačních a citačních indexů. Takové publikace se mohou množit velmi rychle. Když vědec neprodává kvantitu místo kvality, má to v životě komplikovanější, ale na druhou stranu může být šťastnější z toho, že jedná správně.

Když nebadáte, co děláte ve volném čase?

Volného času mám bohužel čím dál tím méně. Ale snažím se ho co nejlépe využívat. Část věnuji hudbě, část sportu, část procházkám v přírodě a něco také nechávám samozřejmě četbě všemožné literatury od beletrie až po filozofické a teologické traktáty. Mám slabost pro barokní hudbu, a to vokální i instrumentální. Např. skladby Vivaldiho a Bacha si vybírám nejčastěji, když hledám nějaké myšlenkové rozptýlení. Když mám možnost, s chutí si zazpívám ve sboru skladby Mozarta a Beethovena. Rád také zajdu na koncert anebo do kina na dobrý film.

Děkujeme, ať se vám daří ve všech oblastech vašeho života!

Osobnost zcela nevšední

Václav Víška, proděkan PdF UHK

Pane docente, o Vás se ví, že jste katolický teolog, kněz, církevní historik, akademický pracovník. Co je Tomáš Petráček nejvíc z těchto kategorií, které jsem jmenoval?

To je těžká otázka. Já se snažím čas dělit mezi všechny ty úkoly a zadání, které mám. Myslím, že jsou propojené a všechny směřují ke stejnému cíli, a to je snaha o kultivaci akademického prostoru jak z pozice akademického pracovníka při přednášení a vědecké činnosti, tak z pozice vedoucího katedry. Hodně se věnuji své službě univerzitního kaplana. Všechna tato povolání vedou ke stejnému cíli, a to je péče o studenty a akademické pracovníky a pomoc v jejich rozvoji. Chápu to jako součást celku jednoho jediného poslání. Ostatně univerzity vznikly jako cír-

kevní instituce, jak prozrazují například titulatury (děkan, rektor), takže to vnímám jako celek, který je časově a energeticky náročný a obtížně se stíhá, ale zatím jsem neměl odvahu a sílu jedno ze svých angažmá ukončit, protože jejich synergie přináší, jak věřím, své dobré plody.

Vy jste zmínil, že fungujete jako univerzitní kaplan, na základě Vašeho dohledu funguje studentský klub Salaš. Co to obnáší?

Jsou to dvě jednotky, které spolu těsně spolupracují. Akademická duchovní služba, kterou opravdu řídím, pečuje o všechny studenty a akademické pracovníky hradeckých univerzit, to znamená nejen Univerzity Hradec Králové, ale i Univerzity Karlovy a Fakulty vojenského zdravot-

nictví Univerzity obrany. Vedle toho paralelně v symbióze působí Křesťanský akademický klub Salaš, což je společenství, které si studenti organizují a řídí sami. Je to občanské sdružení – společenství, které má asi sto dvacet až sto osmdesát členů, každý rok se to trochu mění. Salaš má velmi rozsáhlou činnost a dá se počítat za čtvrté největší společenství tohoto typu v České republice po Brnu, Olomouci a Praze.

O Vás se ví, že jedním z Vašich zájmů je hokej a působení v roli aktivního hokejisty. Povězte nám o tom více.

V rámci Salaše míváme spektrum sportovních aktivit velmi široké. Vedle fotbalu, florbalu, volejbalu a stolního tenisu má Salaš svůj aktivní hokejový tým, který hraje KAHL, což je zkratka pro Křesťanskou hokejovou ligu, součást neregistrovaných týmů z farností východních Čech. Hrával jsem v útoku, v roce 2013 jsme slavně vyhráli, ale kvůli zdravotním komplikacím jsem toho za poslední dva roky moc nena- hrál. Přesto mi spoluhráči nechali udělat nový dres s kapitánským céčkem, tak ho snad ještě propotím.

Já se ještě zmíním o jedné Vaší funkci. V roce 2013 jste byl hradeckým biskupem jmenován postulátorem blahorečení zavražděného kněze Toufara. Co to obnáší?

Čas od času nějaká diecéze podnikne pokus o blahorečení a svatořečení

některého ze svých kněží, laiků nebo biskupů. V tomto případě se jedná o unikátní záležitost, která hodně v posledních třech letech hýbe českou veřejností, a to je příběh pátera Josefa Toufara, což byl kněz, který působil v Číhošti jako obyčejný venkovský farář a po dnes už dobře známých událostech, kdy se záhadně hýbal křížek v kostele, byl komunistickou státní policií unesen do Valdic a tam vyslýchán čtyři týdny velmi drastickým způsobem. P. Toufar na následky tohoto zacházení 25. února 1950 zemřel, ačkoliv se ho na poslední chvíli snažili ještě zachránit. Komunistický režim usiloval, aby jeho příběh absolutně zmizel, až po roce 1989 vzniklo několik knih, dokonce televizní film. V roce 2012 o něm Miloš Doležal napsal knihu, která vzbudila obrovský zájem, prodalo se jí asi 35 tisíc kusů, což je fenomenální. Díky knize se objevilo, že to byla lidsky, křesťansky a kněžsky mimořádná osobnost, a že by stálo za to zahájit proces blahorečení. Mně byla biskupem Vokálem svěřena role postulátora, který tlačí ten proces dopředu a snaží se jej dotáhnout do konce. Zatím se nám podařilo, kromě toho, že neustále shromažďujeme podklady, že v listopadu 2014 jsme našli jeho tělo na hromadném hřbitově v Ďáblčích, které jsme pak v červenci 2015 uložili za přítomnosti několika tisíc lidí v Číhošti. Číhošť se tak stává významným pamětním a poutním místem.

Za Vámi, pane docente, je velké množství publikací. Kterou Vy sám považujete za nejvýznamnější?

Tak to není úplně na mně, abych to posuzoval, ale myslím, že ty tři velké monografie jsou nejzásadnější. Ta úplně první, kdy jsem se věnoval so-ciálnímu a hospodářským dějinám středověku, což se stalo velkým hitem (k mému velkému překvapení) hlavně mezi archeology. Kniha měla velký úspěch, koneckonců, když jsem se o deset let později opatrně zeptal svého spolužáka z filozofické fakulty Martina Nodla, který řídí tu asi nejprestižnější historickou řadu v České republice v nakladatelství Argo, jestli by to nechtěli znovu vydat (poprvé to vyšlo polosamizdatově), tak on to celkem bez váhání přijal, což je docela vypovídající vzhledem k jeho neúprosné kritičnosti.

Potom si určitě hodně cením životopisu moravského dominikána Vin-

centa Zapletala, což je člověk, který udělal velký průlom v katolické biblické vědě a o němž se vědělo poměrně málo, často byl třeba mylně pokládán za Rakušana. A asi největší čtenářský ohlas měla moje habilitační práce na téma české a světové progresivní exegeze na přelomu 19. a 20. století, která vyšla ve Vyšehradu, kde se prvních pět set kusů vyprodalo velmi rychle, což u tohoto typu literatury také není běžné, takže se musel dělat dotisk.

Publikace Vám vycházejí v zahraničí, Vy sám máte za sebou několik zahraničních badatelských pobytů, například v Bonnu, Paříži, Vatikánu a v USA. V loňském akademickém roce jste byl na Yale University, kterou osobně považují za jednu z nejprestižnějších na světě. Řekněte nám, jak dlouho jste tam pobýval a jakým způsobem jste se tam dostal.

Já jsem tam byl už dvakrát. Nejprve v roce 2013 na takovém krátkém pobytu, kdy jsem spíše pouze navázal kontakt s některými historiky a teology, a potom jsem požádal o tvůrčí volno na jeden semestr. Z různých programů, které je možné získávat, jsem musel doložit finanční krytí získané z jiné instituce. V tomto jsem šel cestou nejmenšího odporu a dal jsem si žádost na jeden program na podporu církví ve východní Evropě při Americké biskupské konferenci a dostal jsem ji.

Co bylo náplní Vašeho pobytu na Yale University a jaké jsou výstupy?

Byl jsem tam nakonec jen asi tři měsíce kvůli vleklému vyřizování všech formalit, takže jsem tam nakonec byl kratší dobu, než jsem původně plánoval. Chtěl jsem to využít kromě vlastního výzkumu hlavně k poznávání amerického akademického života a k navazování kontaktů. Navštívil jsem dvě konference a vedle toho jsem chodil téměř týdně na další konference, neboť ta univerzita má dost peněz, takže si mohou dovolit zvát nejlepší zahraniční odborníky i třeba na dvoudenní symposia. Dále jsem měl možnost podívat se na univerzitu St. Paul v Minneapolis, kde se konala také výborná konference, takže jeden z výstupů třeba bylo to, že jako člen redakční rady časopisu Teologické Salve jsem získal původní příspěvky od amerických autorů. Nesmírně důležité jsou ale osobní kontakty a přátelství, které se mi podařilo navázat. V oblasti církevních dějin je jedním z nejvýznamnějších americký jezuita John O'Malley, který působí na univerzitě v Georgetownu, takže když jsem jel do Washingtonu, domluvil jsem si s ním schůzku a mohli jsme pohovořit. Myslím, že v Evropě děláme velikou chybu, kdy Spojené státy pořád v oblasti vědy a akademického života podceňujeme. USA mají už větší potenciál než celá Evropa dohromady. Je tam více univerzit, více studentů, ale také více peněz, než má

Evropa. Američané jsou zvyklí se o sebe více starat a nečekat na to, co jim dá stát. Není tajemstvím, že nejlepší univerzity jako Harvard, Yale jsou soukromé univerzity, k nim se přibližují církevní univerzity, jako je Georgetown nebo Notre Dame, všechny hledají zdroje samy. Myslím si, že tuto kulturu budeme muset, ať chceme nebo ne, také přijmout.

Co Vás na Yale ještě zaujalo?

Dost mě zaujalo, že Yale je vlastně podobně velká jako Univerzita Hradec Králové, má také asi deset tisíc studentů. Na Yale je to tak, že je tam poměrně velké školné, stejně tak jako na jiných amerických školách. Ale Yale to školné nepotřebuje, protože oni za tu třístaletou tradici, co ta univerzita existuje, mají nashromážděný obrovský fond majetku, který jsou schopni racionálně spravovat. V důsledku tohoto si Yale může dovolit poskytovat velmi vysoká stipendia talentovaným chudým studentům z celého světa.

Pane docente, dovolte mi poslední otázku. Co Vy a profesura?

Já jsem se habilitoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a tam bych chtěl dělat i profesuru. Stojí to jenom na jedné jediné překážce, to je, že zatím nikdo z mých doktorandů ještě nedopsal práci a nedokončil svá studia. Jeden z nich by měl letos disertaci odevzdat a pak už nebude nic bránit tomu podání žádosti.

Nová profesorka UHK prof. PhDr. Dana Musilová, CSc.

Profesorka Musilová se specializuje na genderovou historii, zejména na téma žen v parlamentní politice, na české feministické myšlení a ženskou práci. Studenti Filozofické či Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové s ní mají spojeny především studijní předměty České a československé dějiny 20. století, Dějiny sociální politiky, Úvod do gender studies a Průvodcovství. Paní profesorka vedla již jednaosmdesát diplomových prací, současně je školitelkou doktorských a garantkou anglického studijního oboru Central European Studies na FF UHK.

Do zahraničí vyjíždí profesorka Musilová na studijní i výukové pobyty, ale také na vědecké konference, a to nejčastěji do německy mluvících zemí, do Polska a na Slovensko. Za svůj největší úspěch považuje to, že si stále zachovává zdravý rozum a nadhled. Z „akademických“ cílů, které si před sebe ve své kariéře ještě klade, lze jmenovat výchovu doktorandů a dokončení rukopisu monografie o ženské práci.

Profesorka Musilová spolupracuje díky své odborné profilaci s Českou televizí, například v pořadu Historie.cs, nebo

Po šestnácti letech pedagogické praxe na vysoké škole, se zkušeností prorektorky univerzity, proděkanky fakulty i tajemnice katedry, třech grantových projektech Grantové agentury České republiky a mnoha dalších vědecko-výzkumných úspěších byla doc. PhDr. Dana Musilová, CSc., z Historického ústavu Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové jmenována 2. listopadu 2015 profesorkou. Diplom si při slavnostním ceremoniiálu v Karolinu převzala 11. prosince 2015.

s Českým rozhlasem na cyklu Ženy a válka. Stala se také odbornou poradkyní filmu Protektor a stejnou funkci

zastávala i při natáčení dokumentárního snímku Můj dědeček Čingischán, ve kterém také účinkovala.

Nový profesor UHK prof. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.

S účinností od 1. 11. 2015 byl jmenován profesorem v oboru Hudební teorie a pedagogika docent Stanislav Bohadlo, významný český specialista v oblasti hudebního baroka a raného klasicismu a hudební regionalistiky, akademický pracovník Hudební katedry Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové. Stalo se tak po úspěšném završení řízení ke jmenování profesorem na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity v Ostravě.

Profesor Bohadlo je absolventem historie a hudební vědy na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně (jeho disertační práce se zabývala dílem Bernarda Artophaea a hudbou u minoritů v 17. a 18. století). Na královéhradecké hudební katedře působí již 36 let. Od roku 1995 je kandidátem věd o umění, v roce 2008 se habilitoval na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci v oboru Hudební teorie a pedagogika.

Předmětem odborného zájmu profesora Bohadla jsou české hudební dějiny 17. a 18. století, česko-italské hudební styky 17. a 18. století a zejména dílo Josefa Myslivečka. Je autorem nebo spoluautorem 35 mono-

a k účasti na mezinárodních muzikologických projektech.

Jeho zásluhou rozvíjí Hudební katedra Pedagogické fakulty UHK intenzivní spolupráci včetně studentských mobilit s americkou Georgia College and State University v Milledgeville a dalšími zahraničními univerzitami.

Profesor Bohadlo je školitelem doktorandů nejen na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové, ale také Ostravské univerzity, členem doktorských a habilitačních komisí, hodnotitelem projektů Grantové agentury ČR a dalších zadavatelů, například Ministerstva kultury aj.

Šíře odborných aktivit profesora Bohadla je ohromující: vedle uvedeného výčtu akademických a badatelských aktivit a jejich výsledků působil například rovněž jako dramaturg Státního symfonického orchestru Hradec Králové a dramaturg hudebních festivalů, spolupracoval s pěveckými sbory Jitro a Iuventus cantans a Boni pueri, pracoval ve výboru České společnosti pro výzkum 18. století a České společnosti pro hudební vědu. Autorsky se podílel na dokumentárním filmu Oratorium o Josefu Myslivečkovi. V současnosti je nejen odborné, ale i široké veřejnosti znám jako iniciátor revitalizace Kuksu, jehož cíle, postup a výsledky budou představeny v některém z budoucích čísel Zpravodaje UHK.

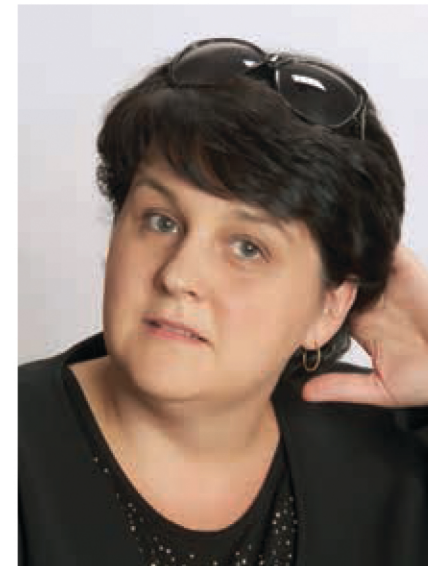
grafii, 42 původních odborných sdělení v recenzovaných odborných periodikách a sbornících a dalších publikačních titulů, mj. i autorem hesel zahraničních muzikologických slovníků a encyklopedií. Byl rovněž řešitelem badatelského grantu GAČR „Josef Mysliveček, Thematic Catalog of Vocal Works“.

Profesor Bohadlo absolvoval stipendijní a badatelské pobyty na univerzitách a v archívech v Itálii, Německu, Rakousku a Velké Británii, jako stipendista Fulbrightovy nadace pobýval v USA. Absolvoval 28 přednáškových pobytů na pozvání polských, italských, rakouských, německých a amerických univerzit a badatelských pracovišť a dále také na Maltě, ve Francii, Rusku aj. Je zván na významné muzikologické konference v zahraničí

Nová docentka UHK doc. Ing. Marcela Sokolová, Ph.D.

Rektor Univerzity Hradec Králové jmenoval s účinností od 1. července 2015 Ing. Marcelu Sokolovou, Ph.D., docentkou v oboru Systémové inženýrství a informatika, a to na základě návrhu Vědecké rady Fakulty informatiky a managementu UHK. Doc. Marcela Sokolová úspěšně obhájila habilitační práci na téma Strategický koncept využití intelektuálního kapitálu v procesu přeměny informační společnosti na znalostní s podtitulem Systémový přístup k rozvoji a využití intelektuálního kapitálu a přednesla habilitační přednášku s názvem Úloha vzdělávání v podmínkách znalostní společnosti.

Marcela Sokolová je s Fakultou informatiky a managementu UHK velmi úzce spjata. Již svá studia spojila s danou fakultou, kde absolvovala magisterský studijní obor Informační management (2002) a doktorský studijní obor Informační a znalostní management (2008), ukončený obhajobou disertační práce „Uplatnění znalostí v řízení materiálových toků“. Na téže fakultě dále působí již od roku 2003 na Katedře managementu (původně na Katedře ekonomie a managementu), kde vyu-

čuje předměty v prezenční i kombinované formě studia, vede závěrečné práce a je členkou státnicových komisí pro bakalářské a navazující magisterské studium, od ledna 2008 vykonává funkci tajemnice této katedry.

Kromě své pedagogické činnosti se věnuje odborné a vědecké aktivitě, kdy společně s dalšími kolegy byla spoluřešitelkou dvou projektů GAČR, zahraničního projektu VEGA, kromě

toho se v uplynulých deseti letech podílela např. na řešení jednoho projektu v rámci programu Leonardo da Vinci, čtyř evropských rozvojových projektů či dvou interních vědeckých projektů. V souvislosti s těmito projekty vznikla řada publikací, které napomohly k zahájení habilitačního

procesu a k jeho úspěšnému završení.

Velmi intenzivně si sama uvědomuje, že by nebylo možné toto realizovat bez podpory vedení fakulty a katedry, kolegů a v neposlední řadě i rodiny, kterým patří její dík!

Nová docentka UHK doc. PhDr. Veronika Středová, Ph.D.

Kdy a kde jste přednesla svou habilitační přednášku a jaké bylo její téma?

Habilitační přednášku jsem přednesla na zasedání Vědecké rady FF UHK v pátek 13. listopadu 2015. Tématem byly *Metodologické proměny české moderní historické vědy*. V podstatě šlo o shrnutí metodologického vývoje české historie od jejího dotvoření do podoby moderní vědy, což spojujeme s Jaroslavem Gollem, přes postupné narušování pozitivistického paradigmatu až po podobu velmi plurální, kdy v české meziválečné historické vědě rezonovala řada metodologických podnětů z příbuzných vědních oborů.

Mohla byste více přiblížit obsah své habilitační práce?

Moje habilitační práce s názvem *Strukturalismus v českém historickém myšlení* řeší, jakým způsobem pronikal strukturalismus do poznávání a interpretace dějin v našem prostředí. Zabývám se „historickým myšlením“, nikoli pouze historickou vědou, protože k historickému vývoji se vyjadřovali rovněž Roman Jakobson, Inocenc Arnošt Bláha, Josef Ludvík Fischer a další představitelé české humanitní vědy ovlivnění strukturalismem. Naopak řada historiků sice nemluvila o struktuře ve smyslu strukturalismu, ale jistě názvuky a paralely se strukturalismem v jejich díle nacházíme, šlo např. o Jana Slavíka. Těžiště mé práce spadá do meziválečné éry, která byla po mém soudu vrcholem nejen pro českou historickou vědu. Jistým přesahům do éry po roce 1948 se však nebylo možné vyhnout. Ve srovnání např. s francouzskou historiografií měl u nás strukturalismus na historickou vědu samozřejmě vliv mnohem menší, avšak nelze ho opomíjet. Byl důkazem neskutečné originality našich historiků, schopných velmi osobitých a inspirativních přístupů. Podařilo se jim ukázat, že dějiny nejsou jen data, události, osobnosti, srovnané na časovou přímku, spojené proklamovanými příčinami a následky. Mezi všemi oslnivě vynikal František Kutnar. Strukturalismus umožnil historikům podívat se na historické skutečnosti zevnitř, z hlediska jejich

stavby, funkcí a vztahů. Platí to ostatně pro celé dějiny.

Jakým dalším tématům se věnujete a jaké předměty vyučujete?

V podstatě od studia na vysoké škole mě zajímají právě otázky historiografie, teorie a metodologie historické vědy a filozofie dějin. Mým oblíbeným tématem je například vztah české a francouzské historické vědy. Vždycky mě přitahovalo umění. Vedle teoretických předmětů proto učím rovněž dějiny kultury 19. a 20. století. Mám ráda tvůrčí přístup, sobě i studentům dávám velký prostor pro interpretaci. Zajímají mě vztahy, souvislosti, kontinuita problému; přednášet a učit se telefonní seznamy jmen a děl, ať už jde o historiky nebo architektky, malíře atp., naprosto nemá smysl.

Co ve své akademické kariéře považujete za největší dosavadní úspěch?

Nevnímám cokoli jako větší či menší úspěch. Pro mě jsou jen úspěchy a neúspěchy, výzvy a překážky, které se snažím překonat. Za ta léta jsem si ověřila, že pokud člověk poctivě pracuje, výsledek se prostě musí dostavit, i když se vám třeba snaží někdo uškodit. Pokud je za vámi poctivá práce, vždycky se najde dost povolanych lidí, moudřejších a zkušenějších, kteří ji ocení. V pětadvaceti jsem měla za sebou doktorské studium a docentura byla strašně daleko. O deset let později už byla mnohem reálnější,

krátce po čtyřicítce tak v pravý čas. Od určitého věku existovat v univerzitním prostředí bez docentury se z mnoha důvodů jaksí nesluší a čím více vám je, tím větší rozpaky budíte. Jsem tedy za ni vděčná a vnímám ji jako vyvrcholení své dosavadní a v podstatě mnohaleté práce. V souvislosti s těmi úspěchy bych mohla mluvit třeba o získání dvou projektů GAČR nebo o rigorózním řízení na FF UK. Subjektivně však vnímám asi jako největší úspěch ocenění a uznání lidí, jichž si velmi vážím – svých někdejších univerzitních učitelů, zejména doc. Karla Štefka, dále pak nezpochybnitelných autorit současné české historiografie, prof. Zdeňka Beneše, prof. Eduarda Maura, prof. Mileny Lenderové, prof. Jaroslava Čechury...

Jaké další „akademické“ cíle si před sebe kladete?

Ráda bych pokračovala v tom, co jsem kdysi začala, historiografie bude vždy mým hlavním oborem. Říkala jsem si, že pokud habilitace dobře dopadne, dám si pár měsíců, možná i rok pauzu, abych nabrala síly a trochu se srovnala sama se sebou, vnitřně se po tom vypětí uvolnila. Pár týdnů poté už ale přemýšlím o nových projektech. A chtěla bych se více zaměřit rovněž na svoje studenty, otevřít jim nové cesty k oborům, které mám ráda a které považuji za důležité, bez nichž se prostě historie neobejde, které jsou však stále velmi nepopulární a neoblíbené.

Jaké zájmy pěstujete mimo akademickou půdu, jaké máte koníčky?

Ráda něco vytvářím rukama, šiji, pěstuji květiny a bylinky. Neustále dotvářím náš domov, vnímám jej jako prostor, v němž se realizuji – i v panelákovém bytě se dá dělat spousta úžasných věcí. Mám ráda dobře napsané příběhy, nevystačila bych pouze s odbornou literaturou, vedle české literatury preferuji ruské klasiky, krok držím s francouzskou literaturou. Asi bych nemohla žít bez hudby, ať už jde o francouzský šanson nebo klasickou hudbu, zejména o 18. a 19. století. Od září 2015 si opět systematicky užívám muzicírování i aktivně, protože se syn Matyáš začal učit na housle, takže zužitkovávám své hudební vzdělání a hraji mu doprovody na violoncello.

Jakými aktivitami se dokážete odreagovat po práci, co vás dokáže „nabít“?

Kdyby to šlo, potřebovala bych si tak dvakrát týdně odskočit na kávu do nějaké kavárny uprostřed Paříže. To jsou ale sny. Ve skutečnosti mě „nabíjí“ čas trávený s manželem a synem Matyášem, je jedno, co děláme, hlavně, že jsme spolu a hraje nám k tomu skvělá muzika. Užívám si naše cesty kamkoli, často i procházka po Hradci je skvělým zážitkem. Jsem ráda, když si povídáme o všem, co se děje kolem nás, v nás a co bychom si přáli. Jsem vděčná za to, že jsme spolu a je nám dobře.

Nový docent UHK doc. Mgr. Jaroslav Daneš, Ph.D.

Těžištěm jeho bádání je kritická diskuse o starověké athénské demokracii, s níž úzce souvisí i vztah mezi ideologiemi a interpretací dějin. Také habilitační práce doktora Jaroslava Daneše z Katedry filozofie a společenských věd Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, která nesla název *Eseje o politických aspektech řecké tragédie*, se zabývala různými metodami „čtení“ starověkých ře-

kých her a tím, jak tuto četbu formují moderní politické ideologie (multi-kulturalismus, postmarxismus, feminismus apod.).

Svou habilitační přednášku *Historici, básníci a filosofové o hamižnosti a nespravedlnosti* přednesl dnes již doc. Mgr. Jaroslav Daneš, Ph.D., na půdě Masarykovy univerzity v Brně v dubnu 2015. V současné době na ni navazuje výzkumem reprezentace války ve starověkém dramatu a etických či realistických úvah o válce u klasických autorů.

Studenti potkávají docenta Daneše při lekcích z politické filozofie, politického myšlení starověku a středověku, zejména ti zahraniční pak také při přednáškách anglického předmětu Ancient Greek Democracy and its Legacy. Za nejhodnotnější výsledky své dosavadní kariéry považuje docent Daneš článek AMHXANIA IN EURIPIDES' HERACLIDAE, který vyšel v prestižním časopise The Classical Quarterly (Cambridge University Press), přednášku Origins of Classical Political Theory as a Criticism of the Ideals, Values and Operation of the Athenian Democracy na St. Hugh's College v Oxfordu

a významný autorský podíl na monografii Hippokratés: Vybrané spisy I., která byla nominována na cenu rektora Univerzity Karlovy v Praze.

A jaké odborné a profesní cíle si klade? „Pokud jde o bádání, rád bych řekl a napsal něco zajímavého o tragédii a válce, což je ostatně obsahem mého projektu v rámci nadcházejícího Humboldtova stipendia na Otto-Friedrich Universität Bamberg, jakož i o tom, kdo a za jakých okolností může lhát či porušovat pravidla. V tomto ohledu byla pro mě nesmírně inspirativní přednáška Ulfa Hlobila z University of Pittsburgh v centru LMS a kniha Jona Heska Deception and Democracy. Pokud jde o aplikaci bádání, rád bych do češtiny přeložil ve spolupráci s významným českým prozaikem Eurípidovy Prosebnice a Héraklovce a nabídl text někteřému ze zdejších divadel.“

Tato dvě prosebná dramata o azylu a válce jsou naprosto aktuální a českého diváka by mohla obohatit. Jako pedagog bych chtěl v budoucnu přispět k výchově studentů, kteří budou profesně lepší než já a včas mi

naznačí, že mám jít do důchodu nebo začít fungovat. V koutku duše také koketuji s politickou ambicí a snahou protlačit přes odpor zdejších klientelistů výraznou internacionalizaci, a to směrem na Západ, české akademické obce. Nešťěstím českého univerzitního prostředí je, že v něm, až na výjimky, nepůsobí absolventi prestižních západních univerzit. Toto totiž je a v blízké budoucnosti též bude faktor setrvalého zaostávání zdejších institucí. Kdybych to řekl naprosto „polopaticky“, akademický svět České republiky je do značné míry zatuchlý rybníček a skanzen. To se musí změnit. Nedělám si ale iluze, že cíle na sto procent naplním, jednak proto, že mohu narazit na limity vlastních schopností, jednak proto, že jsou částečně kolektivní povahy,“ říká Jaroslav Daneš.

Ovšem nejen vědou živ je akademik. Celoživotním koníčkem docenta Daneše jsou šachy, které hraje závodně v podstatě celý život. Kromě toho rád v létě vyráží do hor, jezdí na kole a relaxuje při poslechu hudby, návštěvě kina či divadla nebo u dobrého vína či piva.

Nový docent UHK doc. Mgr. Petr Bogusch, Ph.D.

K 1. červenci 2015 jmenoval rektor Masarykovy univerzity v Brně docentem v oboru zoologie doc. Mgr. Petra Bogusche, Ph.D., z katedry biologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Hradec Králové.

Petr Bogusch vystudoval zoologii a učitelství biologie pro střední školy na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde v roce 2006 složil doktorát z Teoretické a evoluční biologie. Od roku 1999 se zabývá žahadlovými blanokřídlými – včelami, vosami, kutilkami, a vůbec vším hmyzem, který má žihadlo. Zajímají jej zejména tzv. kukaččí včely, což jsou druhy samotářských včel, které parazitují v hnízdech jiných samotářských včel a jako kukačky do nich kladou svá vajíčka.

Velkou předností doc. Bogusche je, že se naučil rozeznávat všechny naše a většinu evropských druhů žahadlových blanokřídlých (asi 1400 druhů u nás a okolo 4000 druhů v Evropě), a zařadil se tak mezi necelou desítku

Evropských osobností, kteří takovou znalostí vládnou. I když tato znalost na první pohled vypadá jako neužitečná, a jak sám doc. Bogusch poznamenává – hodná spíše blázna než normálního člověka, v posledních letech se ukazuje být velmi cennou. Včely a jejich příbuzní jsou velmi důležitou skupinou z hlediska vazby na přírodní stanoviště, a znalost žahadlových blanokřídlých tak může velice pomoci při hodnocení kvality naší a evropské přírody. V letech 2012–2015 zpracován tzv. červený seznam včel Evropy, kde byly vytyčeny ochrannářsky významné druhy, které se budou dále studovat a jejichž vazba na stanoviště je hodně důležitá. Navíc mezi včely a jejich příbuzné patří druhy užitkové (včela medonosná), opylovači (nejen včela medonosná, ale i řada dalších) a ničitelé významných škůdců. Právě na červeném seznamu včel Evropy se doc. Bogusch autorsky podílel a v současnosti zpracovává červený seznam všech žahadlových blanokřídlých naší země.

Díky nedávno vydanému seznamu a atlasu všech druhů včel a jim příbuzných živočichů vyskytujících se na území České a Slovenské republiky, se tato zajímavá skupina zástupců hmyzí říše stala dobře známou odborné i laické veřejnosti. Na zpracování obou publikací měl doc. Bogusch zásadní podíl. V současnosti se zabývá ve své vědecké práci hlavně tím, jak člověkem vytvořená

stanoviště mohou mít zásadní význam pro rostliny a živočichy. Kromě prvních publikací o významu pískoven, motokrosových závodíšť či hnědouhelných výsypek pro žahadlové blanokřídlé se autorsky podílel i na knihách o obnově těžebních ploch pro přírodu, a o tom samém jezdí přednášet na mezinárodní konferenci. Se svým týmem spolupracovníků, doktorandů a studentů řeší význam hmyzu osídlujícího háčky na rákosu a vliv změn stepí v evropské krajině na včely a jiné blanokřídlé. Od ostatních specialistů na tuto skupinu se doc. Bogusch liší tím, že nemá rád horko, a tak do terénu jezdí v zimě, kdy sbírá hnízda, která pak v laboratoři rozebírá, popisuje jejich strukturu, dochovává larvy v dospělce, nebo sleduje, jak budou larvy barevné, když je bude krmit různými druhy mšic.

Volného času moc nemá, a pokud ano, čistí svou e-mailovou schránku od fotografií různých lidí, kteří podle nich chtějí určit včelku ze své zahrádky či dovolené. Nejráději se však věnuje svým dvěma dcerám, a chovu tropických ještěřů a hadů, kterých má doma několik desítek. Rád sleduje sport a jezdí fandit českým biatlonistům. Věnuje se i modelářině – staví si model vlakové trati Strakonice-Březnice, kterou využíval při cestách na střední školu.

Vědecká rada Masarykovy univerzity v Brně na základě habilitační přednášky doporučila jeho habilitační práci „Fylogeneze a ekologie žahadlových blanokřídlých“ k udělení titulu docent, který byl udělen s platností od 1. července 2015. Po udělení titulu však doc. Bogusch nezmírnil vědecké nasazení, snaží se dále publikovat kvalitní články, získávat granty, a budovat ze studentů a doktorandů prosperující vědecký tým, který bude ozdobou Přírodovědecké fakulty UHK.

Nová docentka UHK doc. PaedDr. Dana Fialová, CSc.

V červnu 2015 byla docentkou v oboru „Veřejné zdravotnictví“ jmenována paní doktorka Dana Fialová, Ph.D., vedoucí Katedry tělesné výchovy a sportu Pedagogické fakulty UHK. Rádi bychom novou paní docentku blíže představili akademické obci univerzity i dalším čtenářům Zpravodaje UHK.

Paní docentko, přijměte, prosím, nejprve naše blahopřání k dosažení dalšího stupínku v akademické dráze. Přibližte nám obor, ve kterém jste se habilitovala, a svoji habilitační práci.

Veřejné zdravotnictví (Public Health) se systematicky zabývá problematikou zdraví populace a problematikou zdravotnických systémů. Jedná se o multidisciplinární medicínský obor, který využívá a integruje poznatky různých vědních disciplín. Jeho základem je řada medicínských a společenskovedních oborů, jako například hygiena a epidemiologie (ochrana a podpora zdraví), sociální lékařství a sociální farmacie, demografie, statistika, medicínské právo a další.

Je obecně známo, že zdravotní stav české populace je výrazně ovlivňován

nedostatkem pohybu. V roce 2013 byla nedostatečná pohybová aktivita označena Světovou zdravotnickou organizací za hlavní příčinu vysoké mortality v oblasti neinfekčních onemocnění hromadného výskytu, běžně uváděných jako civilizační onemocnění. Ve své habilitační práci s titulem „Zdravotní aspekty pohybové aktivity žen“ jsem se proto zaměřila na problematiku vhodných pohybových aktivit a jejich minimálního množství, které ještě může ovlivňovat zdravotní stav cvičících osob (primární a včasná sekundární prevence).

Výzkum prezentovaný v mé habilitační práci byl prováděn na celé šíři věkového spektra dospělé ženské populace, tedy od žen mladého věku (vysokoškolaček), přes ženy středního věku až po seniorky. U vysokoškolských studentek byla sledována fyziologická a biochemická odezva organismu na jednorázovou zátěž vybranými pohybovými aktivitami. V další studii bylo sledováno ovlivnění zdravotního stavu středoškolaček a vysokoškolaček „outdoorovou“ pohybovou aktivitou a stravovacími a výživovými zvyklostmi v různě znečištěném venkovním prostředí v různých ročních obdobích (léto, zima). Navazovalo sledování ode-

zvy organismu žen středního věku na dlouhodobou řízenou a krátkodobou individuální zátěž pohybovým programem, vycházejícím z poznatků o pohybové aktivitě vysokoškolských studentek. Obdobný pohybový program byl pak aplikován u seniorské populace, s jeho rozšířením o edukaci v oblasti zdravého životního stylu a o sledování změn v hodnocení vybraných oblastí psychického zdraví.

Výsledky prokázaly, že dlouhodobé pohybové aktivity o nízké až střední intenzitě zatížení (vytrvalostní a silová cvičení a cvičení pohyblivosti), prováděné dvakrát týdně po dobu šedesáti minut, mohou pozitivně ovlivňovat fyziologické a biochemické hodnoty, vztahující se ke kardiovaskulárnímu a metabolickému zdraví.

S přidáním edukace v oblasti zdravého životního stylu došlo u cvičících seniorů ke zlepšení nejen objektivního, ale i subjektivního vnímání zdraví. Sledování „outdoorových“ pohybových aktivit, prováděných v prostředí s různými úrovněmi znečištění ovzduší naznačilo, že stravovací návyky ovlivňují zdravotní stav cvičících osob pravděpodobně výrazněji než kontaminované ovzduší.

Habilitační práce, společně s habilitační přednáškou na téma „Pohyb a zdraví“, byla v květnu roku 2015 úspěšně obhájena před Vědeckou radou Fakulty veřejného zdravotnictví Slovenské zdravotnícké univerzity v Bratislavě.

Jistě nejen pracovníci Pedagogické fakulty UHK vědí, že jste již řadu let členkou Katedry tělesné výchovy a sportu Pedagogické fakulty UHK a od roku 2012 její vedoucí. Kde začala Vaše pedagogická dráha a na které disciplíny se zaměřujete ve svém působení na fakultě?

Jako absolventka učitelského studia na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze jsem zahájila svoji profesní dráhu v roce 1985 na Zvláštním odborném učilišti v Hradci Králové. Vyučovala jsem tělesnou výchovu, občanskou nauku a další předměty. Na učilišti jsem nepůsobila dlouho. Po necelých dvou letech jsem byla přijata na místo odborné asistentky Katedry tělesné výchovy královéhradecké pedagogické fakulty, konkrétně na výuku gymnastických předmětů. V současné době vyučuji gymnastické předměty a předměty z oblasti zdravého životního stylu nejen v oborovém studiu tělesné výchovy a sportu (Učitelství pro druhý stupeň základních škol a Učitelství pro střední školy), ale i v dalších studijních oborech fakulty, například Učitelství pro mateřské školy, Učitelství pro 1. stupeň základních škol, Vychovatelství se zaměřením na tělesnou výchovu a sport. V současnosti jsou těmito vyučovány praktickými předměty Základní gymnastika, Účelová gymnastika, Kalanetika, z teoretických předmětů pak Teorie a didaktika gymnastiky, Wellness fitness, Zdravý životní styl, Pohyb a zdraví, Výchova ke zdraví.

Ráda bych také zmínila své několikaleté výukové působení v kurzech Univerzity třetího věku UHK (1994, 2002, 2010 a 2012), kde jsem měla přednášky z oblasti veřejného zdravotnictví na téma „Zdravý životní styl seniorů“, „Pohybová aktivita seniorů“ a praktické semináře na téma „Cvičení pro seniory“.

Samozřejmě součástí pracovní náplně akademických pracovníků je vědecko-výzkumná činnost. Které z Vašich dosavadních badatelských témat je opravdovou záležitostí Vašeho srdce?

Velmi blízká jsou mi pochopitelně „pohybová“ témata mé habilitační práce, kterými jsem se zabývala řadu let. Vedle těchto témat bych zde ale ráda uvedla také téma charakterově trochu odlišné, které mne přivedlo do oblasti zkoumání vlivu prostředí na zdravotní stav. Jednalo se o hodnocení inhalačního a perorálního příjmu nebezpečných polycyklických aromatických uhlovodíků (PAU) u dětí pobývajících v mateřských školách v odlišně kontaminovaných městských částech. K tomuto mezinárodnímu projektu (řešitelem byla Lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Hradci Králové ve spolupráci s Univerzitou Montreal) jsem byla přizvána za účelem mapování a vyhodnocování pohybové aktivity sledovaných dětí. Pohybová aktivita úzce souvisí s inhalačním příjmem škodlivin z ovzduší. Dané výzkumné téma bylo pro mne

velmi zajímavé jak po stránce vědeckého růstu (stáž na Univerzitě Montreal), tak i po stránce osobní, a to díky dlouhodobému úzkému kontaktu s malými dětmi. Publikované výsledky této práce měly vysoký mezinárodní citační ohlas a jsou citovány dodnes, i když od výzkumu uplynulo již téměř 15 let.

Paní docentko, víme o Vás, že jste rovněž publikačně činná. Která z Vašich publikací měla dosud největší ohlas v odborných kruzích a kterého ze svých publikačních výstupů si Vy sama nejvíce ceníte?

Z publikovaných článků měla v mezinárodních odborných kruzích největší ohlas práce „Environmental exposure to polycyclic aromatic hydrocarbons in Czech Republic“ kolektivu autorů Vyskočil, Fiala, Fialová, Kraják a Viau, která vyšla v roce 1997 v periodiku „Human and Experimental Toxicology“ (IF 1,063). Dle Web of Science byl článek dosud citován 25krát (data k roku 2014).

Osobně si však nejvíce cením monografie „Zdravotní aspekty pohybové aktivity žen“ (vyšla v roce 2013 v nakladatelství MSD Brno), neboť tato práce představuje souhrn mých dosavadních vědeckých výsledků na poli ochrany a podpory zdraví (veřejného zdravotnictví).

Za redakční radu Zpravodaje UHK se docentky Fialové ptala Iva Jedličková.

Vymysleli jste soutěž o výhodné podmínky služeb České spořitelny

Při čtení skript se možná občas ptáte, k čemu všechny ty informace jsou, když si je nemůžete ověřit v praxi. Také je vám určitě jasné, že pracovní úspěchy nezávisí jen na naučených poučkách, ale na spoustě dalších dovedností, které nenajdete ani v učebnicích, ani ve školní lavici. My ve Spořce zase víme, že máte skvělé nápady, svěží názory na aktuální náladu společnosti a umíte odhadnout trendy budoucnosti. Proto jsme se rozhodli, že bude nejlepší se spojit a předat si vzájemně to, co každá strana potřebuje.

Rozjeli jsme proto na podzim 2015 se studenty FIMky pod vedením Ing. Libuše Svobodové Ph.D. z Katedry ekonomie, první projekt na téma gamifikace prodeje úvěrů. Studenti dostali za úkol zmapovat celosvětový trh prodeje úvěrových produktů, včetně marketingu, a poté navrhnout on-line hru, díky které by si klienti mohli vysoutěžit lepší podmínky úvěrového produktu. Detaily zatím neprozradíme, protože věříme, že si ji jednoho dne zahrajete sami. Ale už teď víme, že vize oboustranně přínosného projektu byla beze zbytku naplněna. My jsme byli spokojeni s výsledky a obohaceni zábavnou spoluprací se studenty. Názory studentů a vedoucí projektu posuďte sami:

„Studenti si mohli otestovat vlastní schopnosti, jak probíhá práce na projektu, komunikace s pracovníky České spořitelny a zároveň

mohli poznat část zázemí finanční instituce. Pro výuku spatřuji přínos v tom, že mohu zúročit získané zkušenosti z praxe a mohu se snažit připravit i ostatní studenty na setkání s praxí co nejlépe,“ zhodnotila spolupráci Libuše Svobodová.

„Projekt mě naučil, že názor jednotlivce je stejně tak důležitý jako názor celého týmu, jelikož vše bylo o kompromisu. Na projektu mě velice bavilo, že nebylo přesně určené zadání, takže bylo na nás, jak se k tomu postavíme a kam budeme směřovat,“ vyzdvihla přednosti projektu studentka Bára.

A co studenti hodnotili na Spořce? „Jsem rád, že Spořitelna vymýšlí stále nové projekty a snaží se vystoupit z povědomí lidí jako stereotypní a tradiční banka, ale chtějí také přicházet s něčím novým a stále ukazovat, že jsou banka číslo jedna v ČR,“ uvedl Adam.

Největší seriál závodů na horských kolech pro širokou veřejnost

Termínová listina Kolo pro život 2016

23. 4. 2016	KPŽ - Trans Brdy České spořitelny	Dobřichovice
30. 4. 2016	KPŽ - Hustopeče Agrotec Tour ŠKODA AUTO	Hustopeče
14. 5. 2016	KPŽ - Mladá Boleslav Tour ŠKODA AUTO	Mladá Boleslav
21. 5. 2016	KPŽ - Jestřebí hory České spořitelny	Úpice
4. 6. 2016	KPŽ - Orlík Tour Kooperativy	Vystrkov
11. 6. 2016	KPŽ - Ještěd Tour Kooperativy	Liberec - Vesec
25. 6. 2016	KPŽ - Bikemaratón Drásal České spořitelny	Holešov
9. 7. 2016	KPŽ - Vrchlabí - Špindl Tour ŠKODA AUTO	Vrchlabí
23. 7. 2016	KPŽ - Praha - Karlštejn Tour České spořitelny	Praha - Velká Chuchle
30. 7. 2016	KPŽ - Šumavský MTB maraton České spořitelny	Zadov
13. 8. 2016	KPŽ - Karlovarský AM bikemaratón České spořitelny	Karlovy Vary
20. 8. 2016	KPŽ - Manitou Železné hory České spořitelny	Chrudim
3. 9. 2016	KPŽ - Birell Plzeňská MTB 50	Plzeň
10. 9. 2016	KPŽ - Znojmo Burčák Tour Kooperativy	Znojmo
24. 9. 2016	KPŽ - Oderská Mlýnice České spořitelny	Klokočůvek u Oder
1. 10. 2016	KPŽ - Vysočina Arena Tour České spořitelny	Nové Město na Moravě

ZPRAVODAJ UHK – informační zpravodaj Univerzity Hradec Králové, vychází nepravidelně. Zapsán do evidence periodického tisku pod číslem MK ČR E 15365. Toto číslo vyšlo v únoru 2016. Elektronické vydání a archiv starších čísel na adrese: www.uhk.cz/uhk/zpravodaj. Uzávěrka příštího čísla je 1. října 2016. Příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zpravodaj@uhk.cz. Redakční rada si vyhrazuje právo na krácení textů.

Redakční rada: dr. Ondřej Tikovský (šéfredaktor), Karel Čáslava, B.A., doc. Iva Jedličková, Mgr. Lenka Kašparová, doc. Jana Ondráková, Ing. Věra Palánová, dr. Václav Víška. Jazyková korektura: doc. Vladimír Koblížek.

Fotografie: archiv Zpravodaje UHK, Ondřej Littera (3–4, 5, 14), Karel Čáslava (6, 11, 16–17, 24–25, 28–31, 40, 42, 57–58), Lenka Kašparová (8–9, 13), Jaroslav Fröhlich (17), Věra Palánová (18, 34–35), archiv FIM UHK (19), Vladimír Mlynářčík (21, 23), archiv Pdf UHK (32–33, 44, 46, 48), archiv FF UHK (36–37, 52, 55), archiv Stanislava Bohadla (49–50), archiv Hany Sokolové (51), archiv Dany Fialové (61), archiv České spořitelny (64–66).

Do čísla přispěli: dr. Ondřej Tikovský (FF UHK), Ing. Věra Palánová (děkanát FIM UHK), Mgr. Lenka Kašparová (děkanát FF UHK), Karel Čáslava, B.A. (rektorát UHK), doc. Petr Grulich, prof. Kamil Kuča, Mgr. Jaromír Křováček, dr. Vlastimil Havlík, doc. Jan Klíma, dr. Michaela Kaslová, dr. Václav Víška, Mgr. Klára Vyhnanáková (Česká spořitelna).

Grafická koncepce: MgA. Jiří Toman a MgA. Michal Kukačka

Autor obálky: MgA. Jiří Toman

Sazba a tisk: ASTRON studio CZ, a.s., Praha

Náklad 700 ks.

